

RUH ve MADDE

Şubat 2012 Yıl:53 Sayı:625 (KDV Dahil) 5 TL

*Yeni Ruhçuluğun Kurucusu
Dr. Bedri Ruhselman'ı
Saygıyla Anıyoruz.*

İçten Yaşamak

Sri Aurobindo and The Mother

Psikolojik durumumuz normalde sürekli devam eden, farklı şiddetlerdeki bozukluklarla karakterize olur. En çok rastlanan bozukluklardan bazıları şunlardır; korku, anksiyete, depresyon, güvensizlik, huzursuzluk, öfke, kıskançlık, şüphe, vs. Bu bozukluklar belli bir dereceye kadar "normal" olarak görülürler. Bir kişinin yaşadığı rahatsızlık normallik seviyesini aştığı zaman, kişi "zihin sağlığından" yoksun olarak adlandırılır. Bu tür insanlar için yoga iyi bir öneri olabilir. Çünkü yoga, kişiye kesin ve koşulsuz bir huzura, özgürlüğe ve mutluluğa ulaştırmak için şuurda radikal bir değişikliği hedefleyen psikolojik bir yaklaşımdır.

216 sayfa, Meta Yayınları

Yeni Ruhculuğun Kurucusu

Geçmiş Yaşamlarınızı İyileştirmek

Roger J. Woolger

Karşılaştığı binlerce vakada, geçmiş yaşam terapisinin gizemli ve açıklanamayan semptomları iyileştirmedeki gücüne tanıklık etmiştir. Dr. Woolger bu kitapta kendi geçmiş yaşam hatıralarını keşfetmeniz ve bugünkü sağlığını ve mutluluğunuzu kesinlikle etkileyebilecek duygusal engelleri aşmak için güvenli ve etkili Derin Hafıza Prosesi yöntemini nasıl kullanabileceğinizi Alıştırma Cd'si ile birlikte adım adım anlatıyor..

116 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!

Janet Cunningham - Michael Ranucci

"Yazarlar ruh eşi kavramıyla ilişkili mitlere meydan okuyarak ve ruh eşi ilişkilerinin farklı türlerini tanımlayarak büyük bir hizmet yapmaktalar. Egoyu aşan ruhsal bağın bir ruh varlığı bağı olduğunu ve Ruh Eşi ilişkilerinin, Tanrısal Kaynakla birleşebilmelerinden önce, öğrenme ihtiyacında oldukları dersler için yeryüzü planında ihtiyaç duydukları mücadeleleri (çatışmaları, acıyı ve kaybı) yarattığını okuyucuya tekrar tekrar hatırlatıyorlar. Zorlu bir ilişki nedeniyle mücadele etmekte olan herkes bu kitaba sık sık başvuracaktır."

Betty B. Binder

Tekrardoğuş seminer öğretmeni; Past Life Regression Guidebook (Geçmiş Yaşam Regresyonu Rehberi) adlı kitabın yazarı; Association for Past Life Research and Therapies'in eski başkanı.

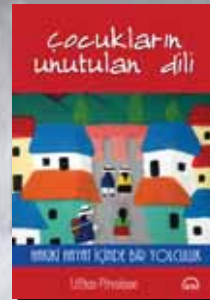
152 sayfa, Meta Yayınları

Çocukların Unutulan Dili

Lillian Firestone

Çocukları bütünlükle, ideallerle ve kendi başlarına düşünme becerisiyle yetiştirmek için Gurdjieff'in özgün yöntemlerini sergileyen ilk kitap! Çocukların içsel yaşamı, onların dillerini unutan birçok yetişkin için bir gizemdir. Bu kitap, çocukların kendileri tarafından yazılan birçok değerlendirmeyi içeriyor ve onların umutlarının, düşüncelerinin ve hislerinin benzersiz dünyasına ilişkin bir dizi canlı işaret sunuyor. Bu çalışma, çocukların bir yandan hayatı beceriyle ve cesurca deneyimlemesi için koşullar oluşturmayı, diğer yandan da kendi öz doğalarıyla ve gerçek benlikleriyle temas halinde kalmalarını amaçlayan George I. Gurdjieff'in fikirlerini temel almaktadır.

304 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

SEVGİLİ OKUYUCULAR

2012 YILININ içinde hızla ilerlediğimiz şu günlerde, içimizdeki değişime ve dönüşüme de bir o kadar yaklaşıyoruz. Zaman enerjisi hepimizi ortak zamanların bu değerli enerjisi içinde yoğunluyor.

Dönüşüm yolunda ilerlerken bazen yolumuza düşen gölgelerden umudumuzu yitirecek gibi olsak da, hele de ekranlarımızdan yansıyan görüntüler bizleri zaman zaman insanlığın idraklenmesi konusundaki ilerleşim konusunda endişelendirse de, içimizdeki kılavuz bilgiler yine o içte yer alan ışığı yeniden yakıyor. Kendi küllerinden canlanan Zümrüdüanka kuşu gibi, ülkemizdeki topraklardan yeniden doğacak olan ruhsal bilginin enerjisi hissiyatını daha da artırdı.

Değişimi, dönüşümü, bilgiye olan hazırlığı belki hissediyor, belki her zaman anlamlandıramıyoruz. İşte, bu anlam veremediğimiz anlarda devreye iman giriyor. Ruhsal bilgiye, birleştiren bilgiye olan sonsuz teslimiyetimiz ve imanımız bizi işler birer unsur olmaya yönlendiren itici kuvvet oluyor. Canla, başla, her an içimizdeki imanla, ara vermeden, yürekte ve isteyerek vazifemizi yapma yolunda çabalıyoruz.

BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği, ruhsal bilginin Türkiye'deki yolunu açan Dr. Bedri Ruhselman'ı ve onun yolunda önemli adımlar atılmasında önemli rol üstlenen Sayın Ergün Arıkdal'ı büyük bir minnettarlıkla anıyor.

Kılavuzumuzu bize yol açan önder varlıklardan alarak oluşturduğumuz, yeni bir dil kazandırdığımız BİLYAY Akademi çalışmaları olanca hızıyla devam ediyor.

BİLYAY Akademi'yi takip etmeniz için web adresimizi bir kere daha hatırlatıyoruz: www.bilyayakademi.net

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Evren POZAN

Grafik Uygulama
Sevda ERKOÇ

Kapak
Ferda Gürsoy

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi
No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

ŞUBAT 2012 Sayı: 625 Cilt: 53

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfının** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
http: //www.bilyay.org.tr
http: //www.ruhvemadde.com
http: //www.bilyayakademi.net
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Ölümün Hakiki Anlamı ve Önemi** Dr. Bedri Ruhselman
- 9 **Tedriç Kaidesi**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 10 **Duygusal Şifa** Deborah King
1. Bölüm
- 15 **Gölgenin Farkına Varmak** Mirra Alsalfa (Anne)
- 18 **Birleştiren Bilgi-Zamanla Karanlık Yan Yana mı Çalışır?**
A. Cemal Gürsoy
- 20 **Felsefe Okulu ile Bir Hafta**
Haber
- 22 **Dr. Bedri Ruhselman'ı Anıyoruz**
Anma
- 23 **Konsantrasyon** M. Reşat Güner
1. Bölüm
- 27 **İnsanda ve Evrende Gerçekliğin Farklı Seviyeleri** Dr. Maurice Nicoll
2. Bölüm
- 33 **David Icke'ı Tanımak** Esin Akan
1. Bölüm
- 40 **Mayalar**
- 45 **Yakın Arkadaşlar Arasında DDA: Ruhsal Şifa, Kendiliğinden Makro-
psikokinezi ve Sempatik Beden Duyumları** Dr. Jane Katra
- 48 **Kendini Tanıma Yolları** Fadime Emir
2. Bölüm
- 57 **Sorularla Durugörü ve Uzaktan Görü** Dr. Sultan Tarlacı
2. Bölüm
- 60 **Ruhsal ve Zihinsel Durgunluk** Gültekin Çilekar
3. Bölüm
- 63 **Etkinlikler**

Ölümün Hakiki Anlamı ve Önemi

Dr. Bedri Ruhselman

RUHUN çeşitli alemlerde yaşaması, oralarda etkinlik gösterecek bir duruma girmiş olması demektir. Herhangi bir alemde uzaklaşmak isteyen ruhun her şeyden evvel, bütün alakalarını o alemin maddesel bağlarından kurtarması gerekir. Bu da onun daha yüksek maddesel alemlerde yaşama yeteneğini kazanması oranında mümkün olur. Esasen bir madde alemi, kendisinden daha yüksek diğer bir alemin maddelerini kullanmak imkanını verdiği için ruha yükseltici bir mektep gibidir. Demek ruhun şu veya bu dünyada yaşaması süs gibi bir şey değil, tekamül kanununun bir zorunluluğudur ve insanın daha yüksek bir aleme geçmesi için eski alemleri bırakması da tekamül kanununun gereğidir.

Ruhların bedenlerinden ayrılmaları mutlaka dünyadan ebediyen ayrılmaları değildir. Ruhlar bu dünyaya birçok defa gelip gitmektedirler. Bundan dolayı, belki çok kısa bir zaman sonra tekrar gelmek için dünyadan ayrılan bir insanın bu seyahatine ölüm damgasını yapıştırmak doğru olmaz.

Çeşitli zamanlarda ruhlar dünyaya gele gide nihayet oradan alacaklarını alırlar ve orası ile bağlarını çözerler. O zaman daha yüksek realiteler içinde, ebedi tekamül yollarında devam etmek için bu küçük dünyadan büsbütün ayrılırlar ve daha yüksek, daha mesut bir halde diğer dünyaların uygun şartlarından yararlanmak üzere oralara giderler ki dünya hayatına göre insanların kabul ettikleri anlamdaki ölüm asıl bu olur.

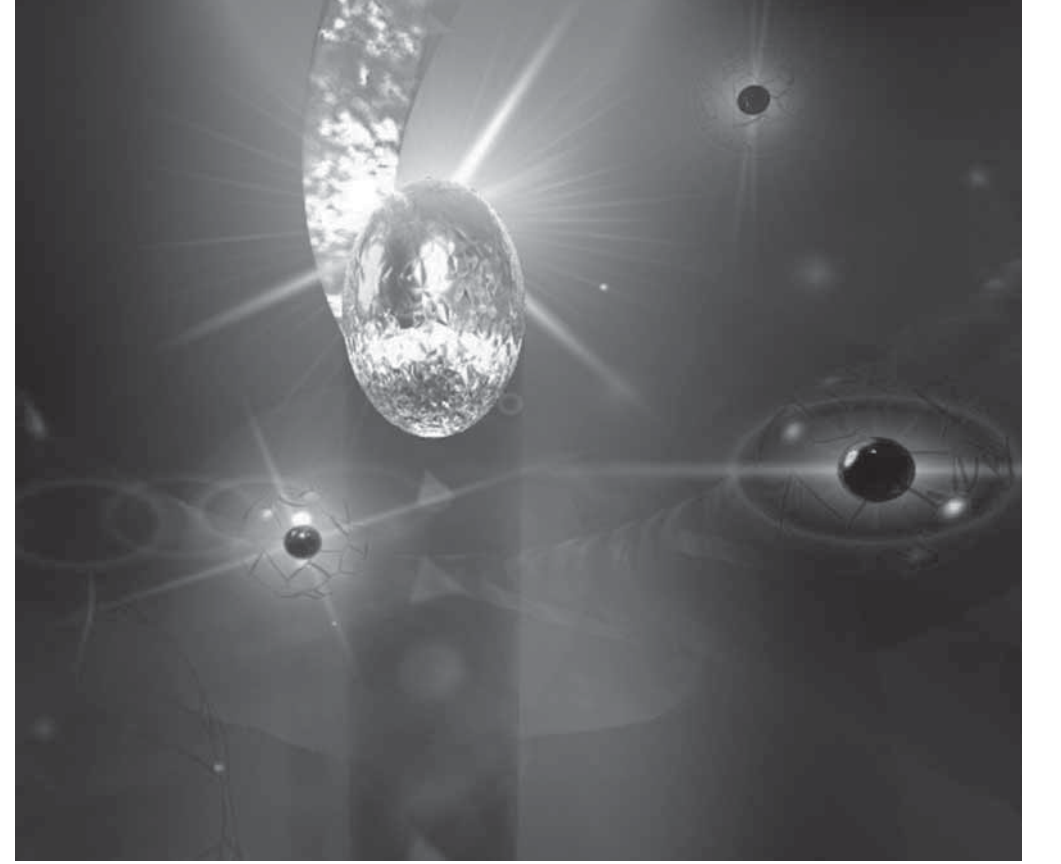
Şu halde, görünüşe göre bizim gördüğümüz şey hakikatte ölüm değildir. Biz ölümü iyi tarif ediyoruz. Fakat o tarifin uygulamasındaki hükümlerimizde yanılıyoruz.

Haydi, herkes gibi ölümü bedenden ayrılmakla bir tutalım fakat böyle bir ayrılış olayından ilk zamanlarda ruhların çoğunlukla haberi olmadığı gibi haberleri olduktan sonra da bu, onlara göre bizim verdiğimiz öneme sahip olmaktan çok uzaktır.

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal'ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayınlamayacağımızı üzülen okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

Ölümle ani ve nihai birtakım değişimlerin meydana geleceğine inanmış olanlar ve bunu bekleyen için ölümden sonra meydana gelen şaşkınlık hali doğal olarak daha belirgin ve daha sıkıntılı olacaktır. Hayattayken ölümün ötesiyle meşgul olmaktan ürkecek kadar ölüm ötesi olaylarını tabiat dışı varsayan insan, kafasındaki bu tahminlere aykırı olaylarla karşılaşınca şüphesiz daha büyük bir şaşkınlığa düşecektir. Fakat hatalarını anlamaktan veya daha doğrusu henüz anlayamamış olmaktan doğan bu şaşkınlık bir taraftan onların az çok huzursuzluklarına sebep olurken diğer taraftan yeni realitelere uyabilmelerini sağlar.

Aslında insanların birçoğuları buna benzer realite değişimlerine bazen hayatlarında geçici olarak rastlarlar. Mesela, baygın haldeki bir insan, vizyonlarını bir realite olarak kabul eder. Onun bu realitesi olağan hayatına uygun olmadığı halde, hatta bazen o sıralardaki hayat şartlarına zıt bir yönde olduğu halde kendisine o kadar yakın ve samimi görünür ki olağan hayatındaki bütün olayları o anda ona unutturur. Kendi başımdan geçen bu türden iki olayı bir örnek olarak yazıyorum:

1- Yirmi beş yıl önce Prag'daydım. O sıralarda hayatım pek hoş geçmiyordu. Maddi ve manevi bir sürü güçlükler peşimden koşuyordu.

Hatta hayatımı tehdit eden olaylarla bile karşılaşıyordum. Ufak bir gripten sonra bir gün baygınlık geçirdim. Bu sırada ruhumda kuvvetli izlenimler bırakın bir vizyonla karşılaştım fakat çok gariptir ki vizyonum sırasında içinde yaşadığım olaylar olağan hayatımdakilerin tamamıyla aksi yönde gerçekleşiyordu: İstanbul'da huzur içinde, mesut bir hayat geçiriyordum. Bu tatlı hayatım o kadar gerçektir ki bana uyanık haldeki hastalığımı ve ıstıraplı hayatımı tamamıyla unutturmuştu.

2- On beş yıl kadar önce zahmetlice bir diş çekirme operasyonu geçirmiştım. Kuvvetli bir anestezinin yardımı ile uygulama sırasında ağrı duymadıysam da iş olup bittikten ve anestezinin etkisi geçtikten sonra hiçbir şeyle sükunet bulmayan aralıksız ve şiddetli bir ağrı bütün yüzümü kaplamıştı. İstırabımdan hiçbir şeyi gözüm görmüyordu. Tahammülümün son sınırına vardığımı hissediyordum, tam bu anda kendimi kaybetmişim. Her şey birdenbire değişmişti. Fakat benim bu değişim halinden haberim yoktu. Ben sadece bambaşka bir hayatta yaşadığımı duyuyordum. Hayatımda görmediğim ve hayal dahi edemediğim güzellikler sunan sonsuz ufuklara doğru yayılan ve tabaka tabaka değişen, tarifi mümkün olmayan bir alem önümde açılmıştı. Burası neresiydi? Asla bilmiyordum ve bilemeyeceğim çünkü oradaki şekiller, renkler ve manzaralar dünyada görülmesi mümkün olmayan şeylerdi. Bu güzelliğin ayrıntılarından önemli kısmı hafızamdan uzaklaşmıştır. Ancak onun sevinç ve saadete dolu izlenimi unutulmaz bir şekilde ruhumda

yerleşmiştir. Burası esiri bir alemdi. Orada her şekil vardı, bu şeffaflık bir şeklin veya bir rengin diğerine karışmasına asla engel olmuyordu. Etrafım sonu gelmez nüanslarıyla ve muhteşem bir armoni içindeki tatlı renkleriyle, şekilleriyle değişen tarif edilmez bir akışkanlık sunuyordu. Burası bende adeta cisimlenmiş bir güzellik izlenimi bırakıyordu ve orada ben kendimi o kadar hafif ve mesut görüyordum ki yüz bin sene orada kalmış olsaydım ne o sırada yüzümü koparacak kadar şiddetle duymakta olduğum ağrıyı ne de bayılmış veya ölmüş olduğum fikrini aklıma getirirdim. Bu güzelliğin bağrında saadeti yudum yudum içerek ne kadar yaşadığımı bilmiyorum. Fakat bana oldukça uzun görünen bir zaman sonra birdenbire kendimi tekrar dünyanın kapısında buldum. Ve bu soluk, donuk, yoğun kapının önünde adı geçen tahammül edilmez ıstıraplarım beni beklemekteydi. Bu baygınlık hali sırasında evdekiler etrafıma üşüşmüşler ve büyük bir korku içinde kalmışlardı. İşte, ölmekte olan insanın duygu ve anlayışıyla etrafındakilerin görünüşe kapılarak yüzeysel görüşleri arasındaki oran budur.

Deneye dayanan ve kendiliğinden olma bu yoldaki bütün olayların iyice etüdünden sonra görülür ki görünüşte, yani madde aleminde ölüm sahnesinin doğurduğu uğursuz ve karanlık fikirler asıl o sahnenin içinde yaşayanların anlayışına uygun değildir. Ve dünyadan ayrılanların anlayışı dünya gözü ile yaşayanlarınkinden bambaşka anlamlara sahip bulunmaktadır. Dünyada görülen olay maddenin kendi alemine dönmesinden ibarettir. Hakikatte meydana gelen olay ise

ruhun da kendi alemine dönmesidir. Dünyada kalanlar maddenin, dünyayı terk eden ise kendi varlığının peşini takip eder. İşte, aradaki muazzam görüş farkı ve insanoğlunun ölüm manzarası karşısında kafasında yarattığı yanlış anlayış bundan doğar.

Metapsişik inceleme alanında, ruh-beden ilişkilerini gevşetici deneyler yaptığımız sırada bu konuda çok öğretici sonuçlar alıyoruz. Bu deneylerde maddesel bedeninden kısmen kurtulmuş olan hiçbir süjenin aklına ölüm fikrinin gelmediğini de görüyoruz. Süje saatlerce somnambül (uyurgezer) halinde kalıyor, ipnoz halinde bulunuyor. Ve bu sırada olağan halinin realitelerine hiç de uymayan birtakım realitelerde yaşıyor ve onları bize anlatıyor. Fakat ölümden veya ölüme yakın bir halden asla söz etmiyor. Halbuki bu yolda çalışanların bildiği gibi, somnambülizm ruhun yoğun alemimizle ilgisini geçici olarak gevşeterek daha ince ve esiri bir alemde yaşaması halidir. Bu bakımdan somnambülizmin ölüm haline yakın olduğunu kabul etmek gerekir. Hakikaten bu alanda çalışmış olanlar bilirler ki ölümün ilk anlarında ruhta meydana gelen anlayışlar somnambülizm halindeki süjelerin ruhlarındaki anlayışlara aşağı yukarı benzer. Biz klasik ipnoz hallerinden *telkin devresini* (etat de suggestion) ölenlerin şaşkınlık (teşevvüş) haline, *donukluk devresini* (catalepsie) öldükten sonraki uyuşukluk haline ve nihayet *somnambülizm devresini* spatyomdaki *açık duygululuk* (lucidité) haline benzetebiliriz. Ölümle ipnoz hali arasındaki bu benzeyişler ruhla beden arasındaki maddesel bağların birincisinde tam, ikincisinde kısmen

kopmuş olması yüzünden şüphesiz, derece farkları ile birbirinden ayrılır.

Şu halde, rüya gören, bayılan, somnambülizm halinde bulunan bir insan, vizyonları sırasında ölüm fikrini nasıl düşünmüyorsa ve içinde yaşadığı fevkalade hayatını nasıl doğal ve gerçek görüyorsa maddesel ölüm olayının meydana gelmesi sırasında bize göre “ölmüş veya yok olmuş” sanılan bir insan da öylece içinde yaşamaya başladığı yeni realitelerinde ölüm fikrinden uzak olarak kalır.

Özetle, can çekişen birinin karşısında bizim “öldü” damgasını vurduğumuz zamandan çok daha önce onun şuurunun bulanmaya başladığını, öbür aleme geçişinin yarı yarıya meydana gelmiş olduğunu ve bu halin cesetten ayrıldıktan sonra da biraz daha süratli bir tempo ile bir süre daha devam ettiğini fakat nihayet daha yüksek ve parlak realiteler içinde yeniden doğmaya hazırlandığını ve bütün bu işlerin dünyaya gelirken olduğu gibi sessizce gerçekleştiğini düşünmek gerekir. Bu olguyu çürütmeye çalışacak, deneyim dışında kalan ve itibari (gerçekten öyle olmadığı halde öyle sayılan) değerlere dayanan herhangi öznel bir hükmün etkin rolü olamaz. Burada asıl öneme sahip olan şey olaylardır. Çünkü hiçbir şey bizi bu olayların hakiki değerleri içinde er geç yaşamak zorunluluğundan alıkoyamaz. □

Dr. Bedri Ruhselman'ın *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 1. cildinin 218-224. sayfalarından özetleyerek Türkçeleştiren: Neslihan Kosova.

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Tedriç Kaidesi

Celse: 55, 30.12.1964

DÜŞÜNCENİZİN şu veya bu mertebede olması önemli değil. Sizin bunu müşahede edişiniz önemlidir. Hissi iptal eden muhakemedir. Dozu temin eden ise idraktır. Muhakeme her şeyden önce, soğukkanlılık ister. Sürati intikal bunun vasıtası olmakla beraber, neticenin ortaya çıkışında, sabır gerekir. Sürati intikal ve sabır nasıl yürür? Çünkü adeta birbirinin aksi imişcesine iki mefhumdan bahsediyoruz. Değildirler. Sürat-i intikal, hükme varmadan önce bir dinlenme, bir durulma safhası geçirmek kaderindedir. Bu sabırdır. Hiçbir şey, ani ve atak tarzında olmaz. Hareket halinde olan her şey, aslında an be an duraklamalardan meydana gelen bir hareket halidir. O tıpkı, bir sürat-i intikal gibi, bir sabır devresi içindedir. Yani hükmün kavli olarak ortaya çıkmasından evvel, bir durulma, bir arınma safhası geçirir. Zira bu, üç galaksinin tabi olduğu üçüncü dereceden Tedriç Kaidesi'ne tabidir. Tedriç Kaidesi, kainatşümuldür, fakat derecesi değişiktir. □

intikal: geçiş, anlama, kavrama.

kainatşümül: kainatı kapsamış.

kavil: söz, sözleşme, anlaşma.

muhakeme: bir işi zihinde inceleme, yargılama.

müşahede: gözle görme, gözlem.

tedriç: derece derece ilerleme, azar azar hareket.

Duygusal Şifa

Deborah King

1. Bölüm

KOŞABİLDİĞİNİZCE hızlı kaçabilirsiniz. Acıyı uyuşturmayı veya gizlemeyi deneyebilirsiniz. Dünyanın öbür ucuna taşınabilirsiniz... ama duygularınızdan kaçamazsınız. Çocukluğumda uğradığım tacizden kaynaklanan ve derinlere gömdüğüm duygusal acıdan kaçmaya kalkışmışım... ve doğrudan alkol ve ilaç bağımlılığının, rastgele cinsel ilişkilerin, yeme bozukluğunun, giderek bozulan sağlığın ve yirmili yaşlarımda ortalarında da kanserin kucığına koştum.

Kanser teşhisi konulduktan sonraki yıllarda yaptığım yoğun içsel çalışma -On İki Adım Programı, danışmanlık alma, meditasyon, günlük tutma ve alternatif sağlık ve şifa uygulamacılarından yardım alma- sayesinde duygularım ile fiziksel sağlığım arasındaki doğrudan bağlantıyı keşfettim, evliliğimi kurtardım ve kanser gerilemeye başladı. Ah, ayrıca yaşamımda tamamen yeni bir yön buldum: stres dolu bir şirket avukatı olmayı bırakıp bir sağlık ve esenlik öğretmeni ve şifa ustası olmaya başladım.

İyileşmem sırasında başladığım uygulamaların pek çoğuna bugün de devam etmekteyim. Duygularımın farkında bir halde kalmak, içsel hakikatime kartal gibi bakmaya devam etmek ve de stresi ve negatifliği gün be gün bırakmak hem sağlıklı ve hem de mutlu kalmanın tek yolu.

Yaşadığım süreç hakkında *Truth Heals: What You Hide Can Hurt You* (Hakikat İyileştirir: Sakladığınız Şeyler Sizi İncitebilir) adlı bir kitap yazdım. Kitapta da yazdığım gibi, "Hikayem ve tedavi ettiğim binlerce kişinin hikayeleri, başımıza gelen her şeyin bedenlerimizde ve bunları çevreleyen enerji alanlarında depolandığını netleştirmektedir. Nihayetinde, sağlık ve şifa ancak bir beden/zihin/ruh istediğinde, ihtiyaç duyduğunda ve hakikatle yüzleşmeye hazır olduğunda gerçekleşir. Bir ömür boyu bastırmanın ardından bile acılı sırlarını bırakmak isteyen bir beden/zihin/ruh kendini, bir aileyi ve hatta bir ulusu iyileştirebilir. Nihayetinde bizi kurtaracak olan

şey, bizi öldürecek olduğundan emin olduğumuz şeydir: hakikat."

Kendi hakikatini aramak ve sahiplenmek ve de duygusal yaralarınızı iyileştirmek için illa ki dramatik bir ıstırap veya taciz hikayeniz olması gerekmez. Hepimiz ister ya çok meşgul ya da hasta olan ana veya babamızın ihmalinden, ister maddi kayıptan, zor bir boşanmadan, bir trafik kazasından, bir iş ortağının ihanetinden ya da doğal bir afetten, sevdiğimiz bir insanın veya hayvanın ölümünden dolayı acı çekmeyi deneyimlemiştir. Mesele, çektiğiniz acı ile ne yaptığınızdır.

Mağdur Zihniyeti Yerine Kendinden Sorumlu Olmak

BİR CİNSEL TACİZ MAĞDURU olduğumdan yaşamın bana karşı olduğuna inanmak için büyük bir fırsat yakalamışım. Ne de olsa, yıllar boyunca babam ve üstüne bir Katolik rahip tarafından taciz edilmek mağdurluk olmak için birden çok neden sağlamıştı. Yaşantımda kötü giden her şeyden ailemi ve Katolik kilisesini suçlamak için bolca bahanem vardı. Sorunlarımızdan dolayı başkalarını suçladığımız mağdur zihniyetine takılı kalmak kolaydır.

Mağdur olmak ile mağdur zihniyetinde olmak arasındaki farkı netleştirelim. Pek çok insan fiziksel, cinsel veya duygusal taciz, saldırı veya şiddet içeren korkunç çileler çekmiş ve travmalar yaşamıştır. Bunlar korkunç

suçlar ve korkunç deneyimlerdir. Ömür boyunca mağdur kalıp kalmayacağımızı belirleyen şey ise bu koşullara *nasıl yanıt verdiğimiz* ve hislerimizi nasıl işlediğimizdir.

Kişinin kendine acıma hislerini sürdürmek için nedenler bulmaya nasıl devam ettiğini biliyorum: "Ah, hayatım o kadar zor ki, kimse bana acıtmıyor, hayata başarılı olma şansımı ailem yok etti," vb. Talihsizliğim için başkalarını suçlamaya devam edebilir ve zamanımı başkalarının benim için üzümlerini sağlamakla geçirebilirdim.

Eviniz kasırgada uçup varınızı yoğunuzu kaybettiniz mi hiç? Anneniz her sarhoş olduğunda sizi morartana dek dövdü mü? On yaşınızdayken ağabeyinizin ve arkadaşlarının toplu tecavüzüne uğradınız mı? Giderek beterleşen ekonomi nedeniyle işten çıkarıldınız mı? Ölümcül bir hastalık teşhisi kondu mu size hiç?

Evet, iyi insanların başına kötü şeyler gelmektedir. Mağdur zihniyeti, başınıza gelen kötü şeyleri üstesinden gelince bir engel, içsel gücünüz ve

şefkatiniz için bir temel olarak görmek yerine yaşamınızdaki aşılmaz bir engel olarak görmektir.

Size küçük, tatsız bir sır vereyim: Mağdur zihniyetini sürdürmek, kişiye güçlülük hissi verir. “Zavallı mağdur! Bak, neler çekmiş! Ah, dur sana yardım edeyim!” Kötü deneyim sebebiyle tamamen

güçten yoksun olma hissi yerine başkalarının dikkatini çekmekten dolayı gizli bir kazanç söz konusudur. Mağdur negatif zevk döngüsüne takılı kalır. “Bakın, ne kötü bir haldeyim. Yardıma muhtacım”. Mağdur bilinçaltında şöyle söylemektedir: “Sizi kontrol etme ve kişisel güç hissetme tarzım budur.”

Susie’yi ele alalım. Kendine güvenini paramparça edecek kadar beter bir şekilde sözlü tacizde bulunan bir adamla evliydi. Adam başka bir kadın için aniden evi terk ettiğinde, tacizcisi gittiği için rahatlayacağına, Susie dinleyecek birini bulduğu anda üzücü hikayesini tekrarlamaktan kendini alamaz oldu. Belki bir gün, hikayesini dinleyen biri sihirli değneğini sağlayacak ve onu duygusal ıstırabından kurtaracaktı. Ama talihsizliği içinde yuvarlanıp debelenmeye devam edecek olması daha büyük bir ihtimaldi

çünkü Susie bir biçimde, kendine çektiği dikkatten sapıkça bir zevk duygusu çıkartmaktaydı. Ne diye kötü bir evlilikten ve daha da beter geçecek bir boşanmadan çıkıp iyileşindi ki?

Mağduriyet statüsünü bırakmak ne kadar zor olsa da her zaman bir seçme şansı, yapıcı bir şey yapma şansı vardır. Susie kendi negatiflik kalıbını arkasında bırakıp danışmanlık almaya, öfkesini sağlıklı bir biçimde boşaltmak için savaş sanatlarından birini uygulamaya ve nasıl hissettiğine dair sorumluluk almaya istekli olmak zorunda kalacaktı. Acıklı hikayesini tanıdığı herkese anlatmayı kesmek ve dünyayla daha pozitif bir tutumla karşılaşmayı öğrenmek zorunda kalacaktı.

Bir noktada, eski kocasını -adam için değil de- kendisini için bağışlamak zorunda kalacaktır. Ayrıca taciz edici bu ilişkide bu kadar uzun süre kaldığı ve belki de adamı bir biçimde hala

seviyor olduğundan, sonunda ona karşı çıkıp evi terk etmediği için kendisini de bağışlamak zorunda kalacaktır. Hakikatiyle yüzleşmek, insan olduğunu ve hatalar yaptığını kabul etmek ve yaşamına devam etmek zorunda kalacaktır.

Mağdur zihniyetine sahipseniz, size verdiği o azıcık güç, tam potansiyelinizi ifade etmekten sizi alıkoymaktadır. Kendinize acımayı bırakın. Diğer insanların size acımasını sağlamayı kesin. Birisi hikayenizi dinledi diye duygusal ıstırabınız geçecek değil. Bütün sorunlarınızı çözecek kadar size kim acıyabilir ki? İnsanlar sizin için üzüldüklerinde bu ancak mağdur zihniyetinizi güçlendirir. Başınıza gelen her şey kendinize acımanız, gücenklik ve çaresizlik hissi içinde yuvarlanıp debelenmeniz için size başka sebepler sağlar.

Mağdur zihniyetine takılıp kalmış birinin arkadaşı veya akrabasıysanız, biraz “sert sevgi” uygulamak zorunda kalırsınız. Bir mağdurun kendine acımasının aileyi veya işyerini kontrol etmesine izin veremezsiniz.

Neden bazı insanlar yaşamlarındaki travmaların üstesinden gelirlerken diğerleri travma veya taciz yıllar önce olmuş bitmiş olmasına rağmen mağdur zihniyetine, yani sürekli olarak başkalarını suçlamaya veya kendine acımanın ve ataletin derinlerine batmaya kapılıp giderler? Birinci gruptakiler, kendilerinin sorumluluğunu almaktadırlar.

Louise L. Hay mağdur zihniyetine takılı kalabilirdi. Çocukluğu, şiddet gösteren bir üvey babayla yaşamaktan, beş yaşındayken bir komşuları tarafından tecavüze uğramaktan, on beş yaşında hamile kalıp on altıncı

yaşgününde çocuğunu evlatlık vermekten oluşan bir kabustu. Daha sonra, on dört yılın ardından kocası başka bir kadın için onu terk ettiğinde yıkılmıştı. Neyse ki Louise, birisinin, “Düşünüş tarzını değiştirmeye istekliysen, yaşamını değiştirebilirsin,” dediğini işitti. Ve öyle yaptı, kitapları çok satan bir yazar oldu ve kişisel gelişim üzerine yazan pek çok saygın yazarın kitaplarını basan Hay House yayınevini kurdu. Rahim ağzı kanseri teşhisi konduğunda kendini iyileştirmek için bağışlamayı, terapiyi, beslenmeyi ve çocukluğunda yaşadığı taciz ve tecavüzdü kalan gücenklikten vazgeçmek de dahil olmak üzere bazı alternatif yöntemleri kullandı. Yaşadığı kent olan Los Angeles’ı AIDS vurduğunda temel felsefesini sergiledi ve ünlü “Hay gezileri”ne başladı. “Ne yaptığımıza dair hiçbir fikrim yok ama ne yapmayacağımızı biliyorum. ‘Ne acıklı değil mi?’ oyunu oynamayacağız.”

“Acıklı” olana takılı kaldıysanız ve hislerinizle başa çıkıp onlardan kurtulmazsanız, daima mağdur olursunuz. Mağdur zihniyetini aşip kendinden sorumlu olmaya doğru ilerlemek, acımızı unuttuğumuz veya onu “geride bıraktığımız” anlamına gelmez. İyileşme gücüne sahip olduğumuzu görüp kabullendiğimiz anlamına gelir. Yaşamlarımız bir başkasının ellerinde değil, kendi ellerimizdedir. Duygularımızı tanımalı, işlemeli ve serbestleştirmeliyiz.

Ne Hissettiğimizi Tanımlamak

BAZEN NE HİSSETTİĞİMİZİ ANLAMAK, bunu neden hissettiğimizi

anlamaktan bile daha zordur ama ne hissetmekte olduğumuzu bilmek çok önemli bir adımdır. Yaşamdaki her dönüşüm, kesinlikle, daha büyük farkındalıkla başlar.

Ne hissetmekte olduğumuzu tanımlamanıza yardım edecek birkaç güçlü yol:

1. Duygularınızı tanımaya başlamanın en iyi yollarından bir şü soruyu yanıtlamaktır: “Tam şu anda ne hissetmekteyim?” Yalnız, kıskanç, gücenik, stresli, öfkeli misiniz? O an içinde ne hissediyor olduğunuzu tarif eden bir kelime seçin ve küçük bir deftere not edin. Duygularıyla bağlantı kurmaya başlayan genç bir avukatken, dava notlarımın kenar boşluklarına yazardım. Çoğu kez yazdığım şey *kıskanç, kıskanç, kıskanç* olurdu çünkü öyle hissetmekteydim. Çevremdeki diğer avukatların hepsi öyle becerikli ve kendilerinden emindi ki! (Yeri gelmişken, aşırı yemek yemekle ilgili tetikleyicileri tanımlamak istiyorsanız, mutfakta

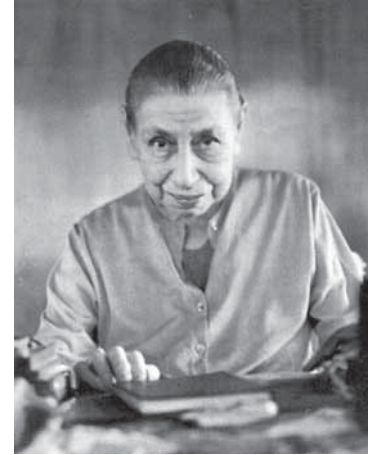
bir not defteri bulundurmakta fayda olabilir.) Hissettiğinizi tanımlayan kelimeler bulamıyor gibiyse, internette “duygular listesi” gibi bir arama yapın, bolca bulacaksınız.

2. Bedenlerimiz duygularımıza dair büyük ipuçları sağlamaktadır. Omuzlarımızda ve sırtımızda gerginlik varken ortalıkta dolaştığımızda neler olmaktadır? Göğsümüzde sıkışma olduğunda ve nefes nefese isek ne hissediyoruz? Şunu deneyin: Bedeninizde rahatsız edici bir duyumsama hissettiğinizde, derhal gidip bir kutu dondurma yiyerek dikkatinizi dağıtmayın. Bedeninizin verdiği sinyalin ardındaki duyguyu tanımlamaya çalışın. Bir poşet cipsi beş saniyede yiyip bitirmeden önce eşinizle kavga mı ettiniz? Annenizle telefon görüşmeniz biter bitmez mideniz mi ağrımaya başladı? Şu televizyon reklamındaki hangi şey gözlerinizin dolmasına sebep oldu?

(Devam edecek)

Gölgenin Farkına Varmak

Mirra Alsalfa (Anne)

KENDİNİZE dikkatlice bakarsanız, insanın kendinde daima erdemin karşısını da taşıdığını ve bunun farkına varması gerektiğini göreceksiniz (burada “erdem”i en geniş ve en yüksek anlamıyla kullanıyorum). Özel bir amacınız, özel bir misyonunuz, özel bir işiniz var; bu sizin kendinize özel. Bu işinizi kusursuz olarak gerçekleştirebilmek için gerekli tüm engelleri de kendinizde taşıyorsunuz. İçinizde her zaman gölge ve ışığı eşit oranda göreceksiniz: bir yeteneğiniz var ama aynı zamanda bu yeteneğinizin karşıtı da var. Çok büyük bir kara delik, kopkoyu bir gölge ile karşılaşırsanız, bir yerlerde büyük bir ışığın da olduğundan emin olun. Birini gerçekleştirmek için diğerini nasıl kullanmanız gerektiğini bilmek size kalmış.

Bu çok önemli olmasına karşın, üzerinde çok az durulmuş bir konudur. Dikkatlice gözlemlerseniz, bunun herkeste daima böyle olduğunu görürsünüz. Bu bizi paradoksal olmasına karşın kesinlikle doğru olan ifadelere yönlendirir: örneğin, en büyük hırsız, en dürüst insan olabilir (bu elbette ki sizi çalmaya teşvik etmek için değildir!) ve en büyük yalancı, en doğrucu insan olabilir. Bu nedenle kendinizde en büyük zayıflığı keşfederseniz, umutsuzluğa kapılmayın çünkü bu en büyük kutsal kuvvetin

işareti olabilir. "Ben böyleyim, başka türlü olamam," demeyin. Bu doğru değildir. "Öylesiniz" çünkü tam olarak da karşıtı olmanız gerekir. Karşılaştığınız tüm güçlükler de onları gizledikleri gerçeğe dönüştürmeyi öğrenebilmeniz içindir.

Bunu anladıktan sonra birçok endişeniz son bulur ve çok ama çok mutlu olursunuz. İnsan çok büyük kara deliklerle karşılaşsın, bunu "çok yükseklerle çıkabileceğinin bir göstergesi" olarak yorumlamalıdır. İnsan çok derin bir uçurumla karşılaşsın, bunu "çok yükseklerle turmanabileceğinin bir işareti" olarak yorumlamalıdır. Evrensel açıdan da aynı şey geçerlidir: aşına olabileceğiniz Hindu terminolojisini kullanacak olursak, Işığın en büyük varlıkları, Asura'lar, yani Titan'lardan (düşman varlıklar) başkası değildir. Bu Asura'lar dönüştürüldükleri gün, evrenin en yüce varlıkları olacaklardır. Bu sizi Asura'lar gibi olmaya teşvik etmek için değildir ama zihinlerinizi biraz genişletecek ve kendinizi iyi ve kötü karşıtlığından kurtarabilmenize yardımcı olacaktır çünkü bu kategoride kalırsanız, hiçbir umut yoktur.*

* * *

İnsan kendini çok dikkatli bir biçimde incelediğinde görebilir... Örneğin, kendinizi gözlemlerseniz, bir gün çok cömert olduğunuzu görürsünüz. Şimdi, bunu ele alalım, anlaşılması çok basit. Çok cömert: Hislerinizde cömert, duyularınızda cömert, düşüncelerinizde cömert ve hatta maddi şeylerde cömert. Yani

başkalarının hatalarını, niyetlerini, zayıflıklarını ve hatta kötü hareketlerini anlayışla karşılırsınız. Tüm bunları görürsünüz ama yine de iyi hislerle, cömertlikle dolu olursunuz. Kendi kendinize şunu dersiniz: "Pekala... herkes elinden gelenin en iyisini yapıyor!" İşte, böyle.

Başka gün -veya belki de daha da kısa bir süre sonra- kendinizde bir tür duygu eksikliği, durağanlık, daha acı olan bir şey fark edersiniz; her şeyi acımasızca yargılırsınız, hatta dış bilersiniz ve hınc duyarsınız, size göre yanlış yapma cezalandırmak istersiniz, intikam almak istersiniz; biraz öncekinin tam tersi! Bir gün size biri zarar verdiğinde, "Önemli değil! Bilerek yapmadı," ... veya, "başka türlü yapamazdı," "bu onun doğası," veya, "o bunu anlayamaz!" deyip geçersiniz. Ertesi gün -veya belki de birkaç saat sonra- öfkeye kapılarak, "Onun cezalandırılması gerekir! Bunun bedelini ödemeli! Yanlış yaptığını bir şekilde anlaması gerek!" dersiniz. Bunları bizzat yapmak istersiniz, size yapılanın bedelini ödetmek istersiniz, her türlü kıskançlık, haset ve dar görüşlülüğe kapılırsınız. Gördüğünüz gibi, bunlar diğer hislerin tam karşıtıdır.

Bu karanlık taraftır. İnsan bunu görür görmez, "Bu benim!" demek yerine, "Hayır, bu benim gölgem, bu kendimden atmam gereken varlık," demelidir. İnsanın bunu diğer tarafın ışığı altına getirmesi, onlarla yüzleşmesi gerekir; diğer tarafın bilgisi ve ışığıyla onu ikna etmeye çalışmak yerine -çünkü bu çok zordur- onu susmaya zorlamalıdır... İlk önce uzaklaştırın, sonra da daha da uzağa fırlatın, ta ki bir daha asla geri dönemeyinceye

dek; üzerine büyük bir ışık tutun. Onu değiştirebilmenin mümkün olduğu anlar vardır ama bu çok nadirdir. Bazı anlarda insan bu varlığı -bu gölgeyi- öylesine yoğun bir ışık altına tutar ki onu dönüştürebilir ve varlığının bir gerçeği kılabilir.

Ama bu nadir gerçekleşen bir şeydir... Yapılabilir ama nadirdir. Genellikle yapılabilecek en iyi şey, "Hayır, bu ben değilim! Ben bunu istemiyorum! Bu hareketin benimle hiçbir ilgisi yok, böyle bir şey benim için söz konusu olamaz, bu benim doğama aykırı bir şey!" demektir. Böylece, ısrar edip onu kendinizden uzaklaştırarak sonunda onu kendinizden ayırmış olursunuz.

Ama önce insanın kendindeki çatışmayı görebilecek kadar net ve samimi olması gerekir. İnsan genellikle bu tür şeylere çok fazla dikkat etmez. Bir uçtan diğerine savrulur. Gördüğümüz gibi, kendinize bir gün iyiyim, bir gün kötüyüm, diyebilirsiniz. Üstelik bu size çok da doğal gelir... Bazen bir saat iyiyken, bir sonraki saat kötü bile olabilirsiniz; bazen bütün gün iyiyken, birdenbire kötü birine dönüşebilirsiniz, bir anda çok kötü olabilirsiniz, ne kadar iyiykeniz, o kadar çok kötü olabilirsiniz! Ama insan bunu gözlemlemez; şiddetli, kötü, nefret dolu düşünceler insanın zihninde uçuşur... İnsan genellikle buna dikkat etmez. Ama buna dikkat etmemiz gerekir! Bu tezahür eder etmez, çok atik bir biçimde yakalanmalı (bir hareketle bunu göstererek), sıkı sıkıya tutulmalı ve ışığa tutulmalıdır ve şöyle denmelidir: "Hayır! Seni istemiyorum! Seni gerçekten de istemiyorum! Seninle işim olmaz! Burayı hemen terk ediyorsun, bir daha dönmek üzere!"

(Bir sessizliğin ardından) İşte böyle bir şey, insanın gündelik olarak yaşayabileceği bir deneyim ya da hemen hemen öyle... insan büyük bir şevk, büyük bir amaçla bağlantılı hareketler sergiler, kutsal amacın birdenbire farkına varır, Kutsal'a doğru bir istek duyar, kutsal çalışmaya katılmayı arzular, kendinin dışına çıkıp büyük bir mutluluk ve büyük bir kuvveti hisseder... birkaç saat sonra, küçük bir şeyin onu mutsuz etmesine izin verir, çok kötü, çok sık, çok sıradan, çok bencilce bir şey yapar, çok kötü bir arzu duyar... ve daha önceki her şey adeta hiç olmamış gibi buharlaşıp kaybolur. İnsan bu tür çelişkilere alışkındır; buna dikkat etmez ve bu tür şeylerin, komşularıyla birlikte rahat bir yaşam sürebilmesinin nedeni de budur. İnsanın bunları keşfetmesi ve bunların şuuruna bulaşmasını engellemesi gerekir. Bunları birbirinden ayırın, bir karar verin ve gölgeyi ışıktan ayırın. İşte o zaman, gölgeden kurtulabilirsiniz. □

Mirra Alfassa (Anne) 1878'te Paris'te doğdu. Ruhsal gelişimine uzun yıllar içsel olarak rehberlik etmiş olan Sri Aurobindo ile 1914'te tanıştı. 1920'de Sri Aurobindo'ya katıldı. Kasım 1926'da Sri Aurobindo Aşramı kurulduğunda, onun tüm maddi ve ruhsal sorumluluğu Sri Aurobindo tarafından Anne'ye emanet edildi. Anne'nin yaklaşık elli yıl süren rehberliğinde aşram, büyük ve çok-yönlü bir ruhsal birlik olarak gelişti. 1952'de Uluslararası Sri Aurobindo Eğitim Merkezini kurdu ve 1973'te dünyadan ayrıldı. The Mother (Anne) olarak da bilinir.

Kaynak: *İçten Yaşamak*, Meta Yayınları.

* *Collected Works of the Mother*, Bölüm 4 (*Questions and Answers 1950-51*), s. 117-119.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Zamanla Karanlık Yan Yana mı Çalışır?

A. Cemal Gürsoy

ZAMAN tüm eylemlerimizin içinde çalıştığı öğretici enerji, karanlık da zamanın niteliksel açımlarından kendini çözdürmek için devreye giren gerçeklik. Her iki kavramın soyut tanımının ortak çalıştığı alan olan hayat ve şimdi içinde yaşadığımız üç boyutlu durak.

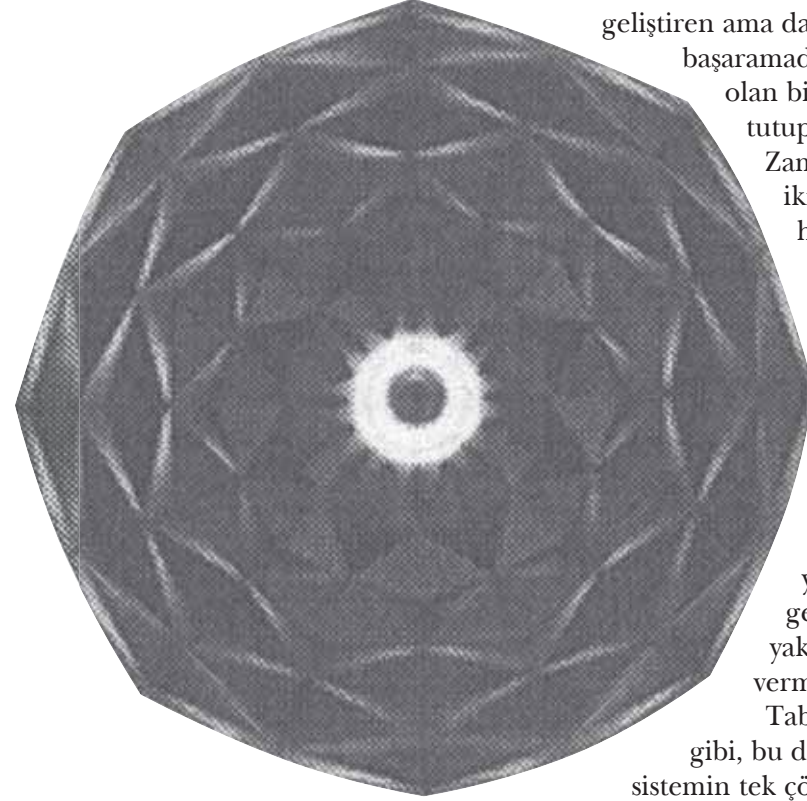
Zaman niyet ve ihtiyaçların bir arada deneyimlendiği çalışma alanıdır demiştik. Bizim karşılaştığımız formlar kendi düşüncesini taşıyor. Yaratıcılığımızla, varlık olarak karşılaşmamız gereken potansiyel eş zamanlılıkları çağırıyoruz. Doğmak ile seçimimizin tüm menüsünü oluşturmuş, aynı anın içine ışığın her iki sonucuna fikren hazırlanıyoruz. Ama üç boyut içinde tüm seçimlerimizin altında yatan gölge isteklerimizin üstünü sıkıca örttüğümüz için tüm olasılıklar olması gereken mantıklı, sebep sonuç zincirine uygun, akıllıca istekler olarak karşımıza dikiliyor.

Karanlık bilinmek istiyor, varlık olarak madde dünyasına gönüllü daldığımızdan beri maddenin özel niteliklerin içeriğinde ne varsa bilinmek istiyor. Doğa, kozmos yani düzende ortaya çıkan evrimsel dönüşümler, sadece gittiğimiz yolda ayağa dikilmek ve bilmek için var ettiğimiz, gerçekliğin sorgucu bölümüdür. Sorguculuğu ve merakı deneyimlerken karanlık içinde oluşturduğumuz kavramlar öteki, bizden başka diye ötelediğimiz, ışığımızın diğer yönüdür.

Biz kendimizden aslında ne istiyoruz? Varlıklaşarak oluşum seviyesinde maddeyi deneyimlemek üzere enerjimizi ayırıştırıp farklılaştırdıysak, bilmemiz ve hatırlamamız gereken bütün olan bitenin dili birleşik bilgiden, birleştiren bilgiden geçiyor.

Yaşam dediğimiz bu kısa farkındalık turunda asıl görmemiz gereken, bütünün içinde davrandığımız, tepki verdiğimiz, duruş aldığımızdır. Bütünün bilgisi içinde asıl hedefin niyetini kendi işimiz, vazifemizle beraber anlıyor muyuz? Hayat öykülerimizin bize verdiği efekti bu boyutun üstündeki yüksek akıl, zihinle anlayıp bütüne bakarak attığımız adımın sebep sonuçlarından sorumluluk ile ilgili özdeşleşmeyen altın saf duygular üreterek gelişmek asıl işimizdir.

Ama bu saflığın derecesini, bir şekilde kusursuzluğunu kontrol eden gölge yanımız, bırakarak, terk ederek, kontrol ederek gücünü dengelediğimiz bir hal. Işğın kendi hali... Ne iyi ne kötü, öyle bir hal; materyalist bir manifestosu yok aslında.

Zaman dediğimizde, içinde koşsak da, sadece bütünün içinde tek yasa ile idare edilen ve sadece bizim kendi kendimize kayıtlardan sorumlu tuttuğumuz bir dönüşüm hali... Gelelim zamanla, karanlığın saf tuttuğu cepheden nasıl sınavların önümüze geldiğine. İyilik, merhamet, şefkat erdemli davranışların altında da gizlenmiş egonun istek dolu yönlendirmeleri olarak karşılaşıyoruz. Toplumsal olarak onaylanmış ahlaki duruşlarımızla kozmosun görünen yüzünden çıkarttığımız dersler bütünleşik bir anlam için an içinde kavramamıza engel oluyor. Biz kendi anlamlarımızı zamanın örgüsünde anlık uyanış ve hatırlamalarda kullanamadığımızda, ortaya birleşmemiş bilgi çıkıyor.

İlk zamanda birçok varlığı geliştiren ama daima ileriye gitmeyi başaramadığımızda, yük olan bilgi ayaklarımızdan tutup bizi geriye çekiyor. Zamanla, karanlığın ikna edip, bilgiyi yük haline getirmeden barıştırmak gerekiyor. Barış ama nasıl bir barış? Karanlığın içinde her türlü savaşı direnç haline getirmeden mücadeleyi göze almakla, bilgelik için güçlerin onu birçok yaşam deneyiminde geçmesine, sistemin yakıtı olmasına izin vermekle oluyor barış. Tabi, her zaman olduğu gibi, bu dengede de barışın

sistemin tek çözümü olduğunu yinelememeliyiz. Dirençsiz yüksek akılla, gelişim yollarında tekerrür etmiş çözümlerden yeni dersler çıkararak; bu okulun birleştiren bilgisini kusursuzlaştırarak, saf hale dönüştürerek, aynı planın saflarına yeniden katılarak; her başarıda yeni ölümün gülümsemesi ile oynayarak geçen yeni bir dönüşüm zamanında buluşarak...

Hiç yorulmadan... Bilirsiniz, hiç dinlenmemek üzere yola çıkanlar asla yorulmazlar. Işğın karanlığın önündeki, zamandaki eşi; okulun baş dersidir.

Nefes alıp devam edelim. Parlayacak çok ışğın var önümüzde... □

HABER

Felsefe Okulu ile Birlikte Bir Hafta

Pratik Felsefe Okulu grup halinde.

LONDON SCHOOL OF ECONOMIC SCIENCE'ın (Londra Ekonomik Bilimler Okulu) bölümlerinden biri olan Pratik Felsefe Okulu, yaklaşık altmış kişinin katıldığı bir haftalık konaklamalı iç çalışmasını İngiltere Loughborough'da Nanpantan Hall'da 5-13 Kasım 2011 tarihleri arasında gerçekleştirdi. BİLYAY Vakfını temsilen başkan yardımcımız Tülin Etyemez Schimberg de bir hafta süren bu çalışmada yer aldı.

Hem ruhsal kavramlar üzerinde konu tartışmaları, hem grup çalışmaları, hem de doğa yürüyüşleri ve meditasyon ağırlıklı olan bu çalışma grubun en hayran verici yanlarından biri herkesin bir görev üstlenmesi, yemeklerini kendisinin yapması, kendi temizliğini üstlenmesi, ocaklarını kendilerinin yakması ve tüm bunları deneyimlerken tam bir kendini bilme çalışması oluşturmasıydı. Katılımcılar tüm bu işleri yaparken, ilkesel olarak tartıştıkları kavramların hayata yansısı olarak duygularını, zihin faaliyetlerini ele aldılar, gözlemlerini paylaştılar. En ilahi noktadan bu kavramların yaşamımıza yansısının pratik bir çalışmasını da böylece gerçekleştirmiş oldular.

Aktif olarak çalışmalara katılımda bulunduğumuz bu haftada, BİLYAY Vakfı içerisinde öğretilen ruhsal bilgileri, Varlıksal İlkeleri, temel akademi

BİLYAY Vakfı Başkan Yardımcısı Tülin Etyemez Schimberg sunum yaparken.

programlarımızı, ruhsal konulara bakış açımızı bize ayrılan iki saatlik bir panelde paylaşma fırsatı da bulmuş olduk. İleri dönemde yapacağımız işbirliklerinin gidiş yönünü belirlemede önemli bir adım attık. Siz okuyucularımızla bu adımları paylaşmaya devam edeceğiz.

Ruhsal öğretiler her ne kadar farklı dillerle ya da kavramlarla ifade

edilse d, aslında ne kadar bütün ve bir olduğunu birlikte deneyimledik. Yurtdışı ile yaptığımız her paylaşım bilgilerimizi sınırların ötesine taşıyor, bizi de geliştiriyor. Artık sadece yurtdışından bilgi ihracatı yapmamız değil, bizim bilgilerimizi dışarıya taşımamız zamanı... Hem içte, hem dışta, tüm samimiyetimizle ve gayretle çalışıyoruz. □

Felsefe grubu mantra ve meditatif dans çalışması sırasında.

ANMA

Dr. Bedri Ruhselman'ı Anıyoruz

KUTSAL VAZİFESİNİ noksansız ve en iyi şekilde yerine getirerek, büyük inisiyelerin çağlar boyu sürdürdükleri vazife halkalarından birini de Türkiye’de tamamlayan, Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar Derneğinin kurucusu ve Türkiye’deki metapsişik biliminin öncüsü Dr. Bedri Ruhselman’ı ölümünün 52. yılında saygıyla anıyoruz.

Birleştiren bilgiye her geçen gün bir adım daha yaklaştığımız bu günlerde insanlığın içinde karanlık o kadar artmaktadır. Dr. Bedri Ruhselman kişiliğiyle, bilgisiyle, yaptığı ruhsal çalışmalarla her zaman yol göstericiliğini koruyacak; en karanlık günlerde, ışığın yüreklerimizden yansımadığı zamanlarda bize yol gösterici kutup yıldızı olacaktır.

Bedri Bey’in açmış olduğu yol, ülkemizde pek çok kişinin esinlenmesinde, ruhsal bilgiyi daha derinden incelemesinde, sahip olduğu kalıplaşmış inanaçlarını sorgulamasında, bilgisini hep bir adım daha öteye taşımada itici bir güç olmuştur.

O dönemin şartlarını ve bu dönemin şartlarını karşılaştığımızda zorlukların şekil değiştirdiğini gözlemliyoruz. Çaba ve gayret, her zaman varlığın ruhsal gelişimi üzerinde önemki bir etkenlerdir. Bedri Beyin kendi zamanında gösterdiği çaba ve gayret, şimdi bizlere örnek teşkil etmekte ve içsel gücümüzü artırmaktadır, gayretimizi çoğaltmaktadır. Görebilenler için ışık her zaman oradadır. □

Konsantrasyon

M. Reşat Güner

1. Bölüm

GÜNÜMÜZÜN yoğun ve hareketli ortamında belli bir konu üzerinde konsantre olmak gerçekten kolay değildir. Bilincimiz ve zihnimiz kısa zaman aralıkları içerisinde pek çok konuyla birden ilgilenmek zorunda kalmakta ve bu şekilde dikkati belli bir konu üzerinde odaklayabilmek zorlaşmaktadır. Öğrenciler derse, çalışan kişiler işlerine ve kitap okuyanlar ise okudukları şeye konsantre olmakta zorlandıklarından yakınmaktadırlar.

Aslında hepimiz yaşamımızın belli kesitlerinde bir işe kendimizi çok iyi verdiğimiz ve çok iyi konsantre olduğumuz zamanlar yaşamışızdır. Konsantrasyonu belli bir kesitte yaşayabiliyorsak, o zaman bunu yaşamımızın farklı alanlarına da taşıyabilmemiz mümkündür. Çünkü aslında bilinçli durumda olduğumuz sürece konsantrasyonu ortadan kaldırmak mümkün değildir. Ancak yönü bizim istediğimiz

doğrultuda olmayabilir ve değişkenlik hızı artabilir.

Konsantrasyon dağınıklığının ardındaki temel sebeplere kısaca göz gezdirdiğimizde aşağı yukarı şunları görürüz:

- Duygusal çalkantı.
- Farklı kimliklere ait birbirini çelen hedefler.
- Düşünme alışkanlıklarının disiplinsizliği ve zihinsel tembellik.
- Kararsızlık ve güvensizlik.
- Motivasyon eksikliği ve üsengeçlik.
- Amaçsızlık ve hedef yokluğu.
- Fizik etkenler: Uykusuzluk, dengesiz beslenme, elverişsiz çevre koşulları vb.

Bütün bu başlıklar, üzerinde ayrı ayrı çalışılması gereken unsurlardır ve bunların bazılarını değiştirmek biraz uzun zaman alabilir. Ancak gerçekten istedikten sonra başarılmayacak hiçbir şey yoktur. Çok iyi konsantre olduğunuz bir şeye neden bu denli iyi konsantre olabildiğinizi düşünecek olursanız, o işi çok severek ve zorla değil gönülden isteyerek yaptığınızı görürsünüz. Eğer böyle bir istek yoksa konsantre olmak gerçekten zor olabilir.

Bu noktada az önce sunduğum temel başlıkları tek tek ele almak ve her biriyle ilgili kısa önerilerde bulunmak istiyorum.

• Duygusal Çalkantı

EĞER duygusal olarak pozitif ya da negatif yönde fazlaca etkilendiğiniz bir olay yaşadysanız, bu durumda, konsantrasyonunuz duygular üzerinde yoğunlaşacağı için yapmanız gereken işe konsantre olamazsınız. Bunu

kontrol altına almak için duygularınızı iyi tanımanız ve onlar üzerinde çalışma yapmanız gerekir. Düzenli gevşeme ve meditasyon uygulamaları duygusal çalkantının yatışması için oldukça etkilidir.

• Farklı Kimliklere Ait Birbirini Çelen Hedefler

KONSANTRASYON DAĞINIKLIĞININ Ken temel sebeplerinden bir tanesi içimizdeki bölünmelerdir. Her birimizin içerisinde yaşamın farklı alanlarında işlev gören birçok kimlikler mevcuttur. Bazen bu kimlikler veya benlikler birbiriyle çatışma içerisine girebilir. Belli bir işi yaparken o işle ilgili olmayan bir kimlik devreye girer ve zihnimizi sürekli olarak başka yönlere doğru çekmeye çalışırsa konsantrasyonumuzu koruyabilmemiz mümkün olmaz. Bunu halletmek için kendi içimizdeki farklı kimlikleri çok iyi tanımalı ve onların hedeflerini birbiriyle uzlaştırmalıyız. Farklı hedeflere sahip farklı kimlikler zihnimizde karmaşaya ve kararsızlıklara sebep olur. Bir tanesi bizi bir yöne götürmek isterken, diğeri farklı bir yöne çeker. Kimliklerimiz arasındaki çelişkileri gidererek iç bütünlüğe ulaştıkça konsantrasyon gücümüz de kendiliğinden artacaktır.

• Düşünme Alışkanlıklarının Disiplinsizliği ve Zihinsel Tembellik

ZİHNİMİZİN ÇALIŞMASI ve düşünme süreci büyük ölçüde otomatik hale gelmiş alışkanlıklardan oluşmaktadır.

Bu alışkanlıklar büyük çoğunlukla kontrolsüz imgelemelere, dağınık düşüncelere ve karmaşaya neden olur. Zihnimiz genellikle ya geçmişte ya da gelecekte gezinir durur ve zamanla tembelleşir.

Bunun üstesinden gelmek ve zihnimizi disiplin altına almak için öncelikle zihnimizde bilinçdışı olarak işleyen mekanizmaları tanımamız gerekir. Bu da ancak iç gözlemlerle mümkün olabilir. Zihnimizin işleyişini iyi bir şekilde gözleyip tanıdıktan sonra maksatlı bir biçimde zihinsel yapımız üzerinde çalışarak

zihnimizi disiplin altına alabiliriz. Bunu başarabilmek için bu bölümde aktarılan çeşitli egzersizlerden ve bir sonraki bölümdeki meditasyon uygulamalarından yararlanabilirsiniz.

• Kararsızlık ve Güvensizlik

KONSANTRASYONA ENGEL OLAN Ken önemli unsurlardan iki tanesi de kararsızlık ve güven eksikliğidir. Karar verememek ve ikilemde kalmak zihnimizi çok yorar ve enerjimizi tüketir. Yaşamımızın ve eylemlerimizin

hemen tümü seçme ve karar verme üzerine kuruludur. Her eylem öncesi bir niyetlenme ve karar verme safhası geçiririz. Kararlarımız sürekli olarak değişirse zihinsel tutarlılığımızı koruyabilmemiz mümkün olmaz. Bunun sonucunda da oradan oraya sürükleniriz.

İşte bu yüzden, yanlış bile yapsak kararlı olmak ve kendimize güvenmek çok önemlidir. Zihinsel istikrar halinizi korumak için belli bir anda tek bir şeye karar verin ve onu yapın. Örneğin, bir iş yaparken canınız bir taraftan televizyon seyretmek istiyorsa bununla mücadele edip kendinizi yormaktansa televizyon seyretmeye karar verin ve seyredin. Eğer işiniz sizin için çok önemliyse televizyon seyretmek isteyen tarafınızla anlaşmaya varın. Ne yapıp edin bu çelişkiyi uzlaşmaya dönüştürün. Ve her ne yaparsanız yapın, yalnızca karar verin ve yapın. Bir şeye karar verdikten sonra tekrar geri dönüp yaşamı kendinize zehir etmenize gerek yok. Kendinize güvenin. Eğer belli bir anda tek bir şeye karar verip onu yapma alışkanlığınızı edinirseniz, ne yaparsanız yapın ondan daha çok zevk alacağınız gibi konsantrasyon gücünüz de artacaktır.

•Motivasyon Eksikliği ve Üşengeçlik

BİR İŞİ YAPARKEN eğer yeterli motivasyona sahip değilseniz bu da konsantre olmanızı zorlaştırır. Motivasyon, oldukça kişisel bir konudur. Herkesin motivasyon stratejisi farklılıklar gösterir bu yüzden standart yöntemler önermek

çok isabetli olmayacaktır. Bu konuda sizi yaratıcılığınızı kullanmaya davet ediyorum. İpucu, yapmanız gereken işin zihninizdeki anlamını değiştirerek çekici hale getirmek.

Yaptığınız işi bir yük olarak algıyorsanız, bu size gerçekten bir yük olur. Eğer işinizi sevmeden yapıyorsanız ona değişik açılardan bakmayı deneyebilirsiniz, örneğin aktif bir tatil, dinamik bir meditasyon, bilincinizi geliştirme aracı, konsantrasyon egzersizi, bir hediye (çünkü işsiz değilsiniz) vs.

•Amaçsızlık ve Hedef Yokluğu

EĞER uzun ve kısa vadeli hedeflere sahip değilseniz, yaşamınızı rastgele yaşıyorsunuz demektir. Böyle bir durumda zaten konsantrasyondan hiçbir şekilde söz edemeyiz. Eğer yaşamınızı daha anlamlı ve daha doyurucu bir hale getirmek istiyorsanız, kendinize amaçlar ve hedefler belirlemelisiniz. Bir amacınız ve hedefleriniz olduğunda, bunlar çok küçük şeyler bile olsa, belli bir yöne doğru ilerliyorsunuz demektir. Amaçsızlık ve hedef yokluğu yalnızca konsantrasyonsuzluğu değil, aynı zamanda pek çok psikolojik sorunları da beraberinde taşıyacaktır. Neyi neden yaptığınızı biliyorsanız, konsantrasyon problemi yaşamazsınız.

(Devam edecek)

İnsanda ve Evrende Gerçekliğin Farklı Seviyeleri

Dr. Maurice Nicoll

2. Bölüm

BU FELSEFİ sistemde Augustine insanın ruhunu bir madde gibi kabul etmekte; bedenden farklı ama beden her tarafında mevcut bir şey olarak, kendisini bedenin organları yoluyla değişik işlevler olarak gösteren, yani küçük beyin (onun ifadesine göre) vasıtasıyla istemli hareket olarak gösteren bir şey. Onu kendi içinde yedi dereceye bölünmüş olarak ele almıştır, yani bir uyum veya skala olarak.

En yüksek dereceler doğal aklı aşırıyordu. Ruhsal olarak bakıldığında insan arzudan başka bir şey değildi ama onun arzularının niteliği bu farklı derecelerde farklı oluyordu. Kendi-arzusundan (kendini-sevme) oluşan bir mahluk olarak onun varlığı, gerçek varoluşu yoktu. O ancak kendinin en aşağı derecesiydi. Kendi içinde bir ağırlık merkezine sahip değildi, bu ilk bakışta çelişkili olarak görülebilecek bir fikirdir.

Onun gerçek varlığı ruhun skalasındaki en yüksek derecelerde yatmaktadır ve bu dereceler onun kendi içinde açılmaya başlamadıkça, bize “iyilik dahi yapamayacağımız” söylenmektedir. Tüm gerçeğin kaynağı aklın seviyesinin üstünde olan “değişmez gerçekte” yatmaktadır ve bu değişmez gerçeğin içsel olarak algılanması insana varlığın en yüksek seviyesini bahşeder. Bu değişmez gerçek, ilahi logos veya düzenli bir plandır ve *bilgi*, logos’la veya “söz”le eş değer tutulduğunda Augustine Plato’cularla aynı fikirdedir.

Şunu anlamalıyız ki bu gerçeğin algılanması içsel bir deneyimdir. O, duyular yönünden gelen dışsal gerçekle aynı doğaya sahip değildir veya şeylerin diğer doğası üzerine akıl yürütmek türünden bir şey değildir. Bazı yazarlar bütün gerçek bilginin insanda doğuştan var olması gerektiğini ve insanın bunun dışında herhangi bir gerçek bilgi (doğa hakkında dahi) sahibi olamayacağını çünkü doğal aklın ancak şeylerin dış yüzeyinde -ölçmek, tartmak vs. gibi- iş görebileceğini ama bu şekilde hiçbir kişi veya şeyin anlayışına varamayacağını söylemişlerdir. Başka bir deyişle, bakış açısı şudur: içimizde bir gerçeklik düzeni vardır ve bir kez bilincin ışığına ulaşıldığında o kendi kendinin kanıtı olacaktır. Ama o gözden kaybedildiğinde ve biz onunla ilgili akıl yürütmeye ve tartışmaya başladığımızda, uzlaştırılmaz bir çelişkiler döngüsüne gireriz çünkü mantıksal akıl değişmez gerçeğin içsel algısına bağlanacağımız o seviyeye ait değildir. Bu sebepten, din ve felsefenin arkasındaki esas gerçekler kaçınılmaz olarak savaflara ve zulümlere

götüren tartışmaların konusu olmaktadır. Çünkü doğal mantıksal akıl (mistik terminolojide) “bu dünyanın ruhundan” daha üst seviyede değildir. O şeylere ancak duyuşal deneyimler yoluyla topladığı belli bir ışık altında bakabilir ve dışarı, mekan ve zaman fenomenine dönüktür. Ve psikolojik olarak da kendine-sevgi ile bağlıdır, yani sıradan değerli olma hissimizi ondan aldığımız benlik duygusuna.

ve kanıt süreçlerinin üstündedir. Onun çakışlarının bir an için bütün anlayışı değiştirdiği söylenmektedir. Bu insandaki aktif hale geçmemiş *dönüştürme gücüdür*, yani daha yüksek seviyede bir bilinç deneyimi. Geç Platoncular, idrak edilebilen dünya ile veya fikirler dünyası ile her temasın, ruhu eninde sonunda idrak edilebilir evrenin bütün mükemmelliğini anlayabilme derecesine ulaştırabilecek kadar dönüştürdüğü görüşünü

Platonistler *düşünceyi* en saf şekliyle asıl vizyon olarak, vizyonun objesini de değişmez gerçek veya “idrak edilebilen dünya” olarak kabul etmişlerdir: anlam aleminin kendisi. Aslında bizim anladığımız anlamda düşünce olmayan bu saf “düşünce” bütün usa vurma

benimsemişlerdir. Bu içgörü aralığında, her şeyin birbiriyle olan gerçek ve gerekli ilişkisi doğru olarak görüldüğü için kötülüğün yok olduğu bize söylenmektedir.

Okuyucunun dikkatini çekmek istediğim nokta şu: Eğer insanın içinde

gizli durumda yüksek seviyede bir bilinç olduğuna inanıyorsak, onun etkinliğinin herhangi bir deneyimi, olağan olandan tamamen farklı bir yönde olacaktır. Duyuların kanıtını izlediğimiz zaman gerçekliğin toplamının aşağı yukarı duyular tarafında olduğunu kabul ediyoruz. Orada, etkisi açısından daha gerçek olan bir şeyin olabileceği ise kolaylıkla ikna olabileceğimiz bir şey değil. Ancak eğer *noetic* deneyim mümkünse, o başka bir taraftan gelmek zorundadır ve böylece olağan süreç içinde bir *tersine çevirme* gerektirir. Biz burada zaman düzenine ait olmayan bir sorunla karşı karşıyayız.

İnsanın zaman içinde gelişeceğine inanıyorsak, o zaman onun *er ya da geç* mümkün olabilecek tüm gerçeği keşfedebileceğine de inanıyoruz demektir. Bu açıdan bakıldığında insan gerçeği insanlığın ulaşmaya çalıştığı *uzak bir zamanda görür*. Biz insanların bir gün her şeyi keşfedeceklerine inanırız. Ama insandaki tüm değişken süreçlerin üzerine yüksek bir seviye koyarsak ve bununla olağan bilinç formumuzun bize verebileceğinin ötesinde içgörü veren bir bilinç formu ile bağlantı kurarsak, o zaman gerçek, zamanda, gelecekte olan bir şey olmaktan çıkar, burada, şimdide olan bir şey olur, o yalnızca bizim üstümüzde, *şu andaki bilincimizin üstündedir*.

Bazı insanlar için zaman kavramı olmadan düşünmek çok zordur. Onlar varoluş düzenlerini veya anlayış derecelerini veya bilinç seviyelerini şeylerin içindeki belli bir yapının bir parçasını oluşturan, her zaman mevcut şeyler olarak kavrayamazlar. Bu son bakış açısından düşünmek,

tekrarlıyorum, bizim geleneksel düşünme biçimimizin tersine çevrilmesi gibi bir şey gerektirir.

***

Okuyucudan bazı eski kozmolojik teorileri dikkate almalarını rica ediyorum çünkü onlar zaman içinde görünen dünyayı nihai gerçek olarak görmüyorlardı. Şimdi Erigena sistemini alıp onu kısaca inceleyelim. Bu sistem onuncu yüzyıla ait ve göz atmış olduğumuz Fisagor-Plato’cu sistemde de olduğu gibi onun genel bakış açısı şu şekilde ifade edilebilir: Görünen görünmeyenden meydana gelmiştir.

Bu, skalaya dayalı bir sistemdir. Bu tür bütün sistemlerde olduğu gibi, biz içinde hiçbir şeyin kendi başına yaşamadığı yaratılmış bir evrende yaşıyoruz çünkü bütün evren, duyularımızın ona açık olduğu tarafı da dahil olmak üzere *birbiriyle bağlantılıdır*.

Erigena gerçeklik skalasının en üstüne zihnin kendisini veya Tanrısallığı koyar ki bu, yaratan ama yaratılmamış olan diye tarif edilir. O zaman, bütün evrenin düzeninin kaynağı olan bu Zihin nerededir? Bize tanrının *ne mekanda ne de zamanda* olduğu söylendi; Zihnin, yüce anlamda *her şeye* düzen verenin, bizim duyuşal deneyimlerimizden çıkarılmış doğal fikirlerimizin etkisi altındaki “pasif” aklımızla anlaşılamayacağı ve hiçbir doğal düşüncenin onun boyutlarını kavrayamayacağı söylendi. Çünkü o görünen dünyanın dışında uzaya yerleştirilmiş ve zamanın içinde akıyor. Sonra öğrendiğimiz şey ise bu Zihinden ilk önce, yaratılmış tüm şeylerin onların kopyaları olduğu

İdealar düzeninin ortaya çıktığıdır (ki bunu daha önce konuşmuştuk). Bu düzen tabii ki doğal duyular yoluyla kavranamaz.

Böylece İdealar, *ikinci* düzen yaratılmış olur ve sonra sıraları geldiğinde onlar yaratırlar. En sonunda onlar bildiğimiz hayatın düzenini yaratırlar: insanların, hayvanların ve gezegenlerin görünür dünyasını.

Biz bir mimarın bazı öğrencilerini planlarından haberdar ettiğini ve onları onun talimatlarını yerine getirmeleri için bıraktığını hayal edebiliriz. Ama aynı zamanda, bu talimatların yerine getirileceği şartların da son derece kısıtlı olduğunu hayal etmeliyiz.

İdeaların canlı örnekleri veya deneyimleri olarak bizler, içindeki hiçbir şeyin anında idrak edilemediği geçen-zamana mahkumuz. Her şey an be an bir geçiş sürecine uymak zorunda. Bu yüzden üçüncü düzen, yaratılmış olan şeylerin

-kendimiz de dahil- zaman içinde algıladığımız düzenidir ki bu zorunlu olarak Zihinden çıkan İdeaların mükemmel olmayan kopyalarıdır. Aslında biz bu sebepten fenomenler dünyasının, varoluş nedenlerinin *gerçeklik skalasının yüksek bir seviyesinde* yattığı bir efektler dünyası olduğunu anlıyoruz. Bu efektlerin kendileri, zaman-düzenindeki belli bir dizi içinde birbiriyle ilişkide olmalarına ve bunu bilimsel olarak inceleyebilmemize rağmen bunun nedenlerine anlaşılır bir şekilde ulaşamıyoruz.

Biz ayrıca zamanın dışında olanın, karşıtlardan ve içsel çelişkilerden özgür olduğunu öğreniyoruz. Zamanın içinde her şeyi karşıtlar şeklinde deneyimliyoruz ve düşünme şeklimiz de tamamen olmasa da büyük ölçüde karşıtlıklara dayanıyor. Arkadan gelen çıkarım da Zihnin kendisinin doğal düşünce seviyemizin ötesinde olduğudur. Erigena bu sebepten *Tanrı*'ya herhangi bir isim veya bilinen

bir nitelik atfedemeyeceğimizi söylüyor. Ona Gerçek, İyilik, Adalet veya buna benzer hoşumuza giden herhangi bir isim verilebilir ama tüm bu tür sıfatlar karşıtlarını da ima ederler.

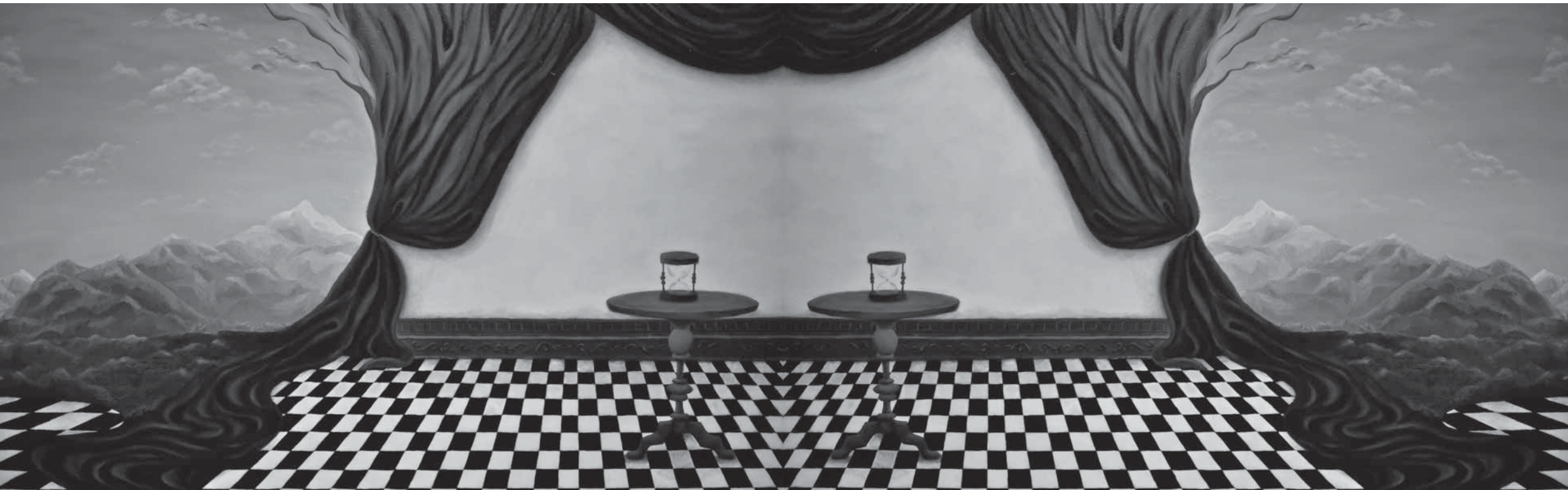
Biz karşıtını da bulabileceğimiz kelimelerle konuştuğumuza göre, Tanrı'nın niteliğini kavramak bizim için imkansızdır.

Erigena'nın dünya-skalasını böylelikle bütün ve mükemmel olandan bölünmüş ve daha az mükemmel olana, örnekten kopyasına doğru bir alçalma skalası gibi görünmektedir.

***

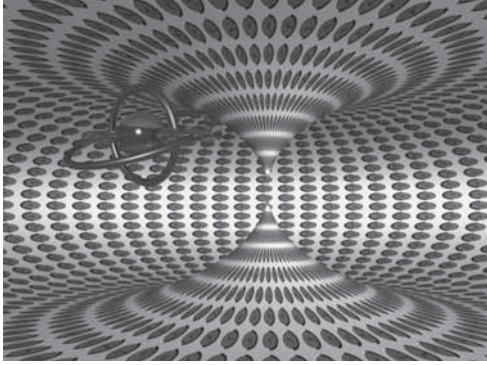
Bir anlamda, görünenin görünmezden çıkmış olduğunu kabul etmek bizim için kolay olabilir çünkü bütün görünür madde küçük ve daha küçük parçalardan ve sonunda da tamamen görünmez olan atomlar ve elektronlardan yapılmıştır. Ancak bu eski sistemler evreni insanın onun içindeki yeri, insanın ona göre önemi

ve olanakları vs. açısından ele almıştır. Biz evreni sadece elektronlardan oluşmuş bir şey olarak düşünür ve "görünmez" dünyayı sadece onların oluşturduklarını söylersek, o zaman bu görüşü *kendimizle* gerçekten bağdaştıramayız. Bu görüş bizim anlayışımızı arttırmıyor veya bize bazı olanaklar sunmuyor. Atomun, yörüngesinde elektronların döndüğü küçük bir güneş sistemi olduğu gibi bir görüş ileri sürebiliriz. Ayrıca bu yörüngelerin aralıklı *seviyelerdeki* enerjiyi temsil ettiğini ve elektronların belirli nicelikte radyant enerji emerek daha büyük yörüngelere sıçradıklarını ve belirli nicelikte radyant enerji yayarak daha küçük yörüngelere sıçradıklarını düşünebiliriz. Ancak böyle teorilerde, zihinsel yapılandırma büyük ölçüde iş başında olduğu için acaba insan kendi zihnini mi inceliyor diye şüphelenebiliriz. Atomda bulduğumuz şey belki de kendimizin belli bir yansımasıdır.

Eğer seviyeler bulabilirsek ve eğer atomik fenomende hiçbir şeyin tam olarak öngörülemediğini bulursak, o zaman bu “olgular” zihnin kendisiyle ilgili olabilir.

Erigena'ninki gibi eski görüşler insanı ve evreni birbirlerinden ayrılmaz olarak görmüşlerdir. İnsan küçük bir dünya olarak düşünülüyordu, *daha büyük bir dünyanın bir imajı*. Kendi hakkında keşfettiği hiçbir şey dünyaya uymamazlık etmiyordu ve dünya hakkında keşfettiği hiçbir şey de kendine uymamazlık etmiyordu. O makrokozmos içinde mikrokozmostur.

Böyle bir görüş bizim bir açıdan *her insan evrenin merkezindedir* dememize izin verir. Bir an için bu fikre bir göz atalım. Bazen dünya karşı konulamaz bir izlenim yaratır, belki de özellikle elektromanyetiklerin keşfedilmesine bağlı olarak her şeyin birbiriyle anormal bir şekilde kilitlendiği bugünlerde. Biz birbirimizle muazzam uzun mesafelerden konuşabiliyoruz. Radyant enerjilerin dünyanın her yanıyla bir anda iletişime geçtiğimiz bu hızı, açık olarak insanla kıyaslanamaz, yani o insanla hiçbir şekilde orantılı değildir. İnsan görünüşe göre, *kendisine ait olmayan* bir dünyada yaşamaktadır

ve zorunlu olarak kendini bireyselliği ve yaşadığı yerle ilgili kayıp olarak hissedecektir. O bunalacak ve duygusal olarak donuklaşacak ve dışsal şeylerin gürültüsü altında kaybolacaktır. Yine de her birimiz dünyanın *merkezindeyiz* çünkü dünyayı ve onun içindeki her şeyi gören yine insanın kendisidir.

***

Erigena gerçeklik skalasının en tepesine, mekan ve zamanın dışına Zihni koyar. Bilimsel olarak biz tüm orijinal sebepleri *zamanın içinde* en geriye koyarız. Doğal düşüncemizden hareketle sebebin nasıl başka türlü addedilebileceğini anlayamayız çünkü bizim doğal fikirlerimiz mekan ve zamanla ilgili deneyimlerimizden ortaya çıkmaktadırlar. Biz kendimizi dünyada andan ana geçen zamanın içinde buluruz: bir karşıtlar, çelişkiler ve olduğu şekliyle yarım-gerçekler dünyası. Kış yazı takip eder, savaş barışı ve böyle gider ve bu karşıtlar zamanla ayrılmışlardır. “Pasif” aklımız denilen şeyse bildiğimiz şekliyle zaman ve mekandan hareketle argümanlar üretir. O her şeyi bu temelden yola çıkarak açıklamaya çalışır. Ama Erigena gibi sistemleri inceleyince, mekan ve zamanımızın yalnızca ölümlülerin tabi olduğu belirli *şartlar* olduğunu öğreniyoruz. Kısacası biz yalnızca zamanın geçmesi olarak karakterize edilen sınırlı bir gerçekliği biliyoruz. Demek ki bize şeylerin kesin nedeni ve orijini olarak söylenen şey milyon milyon yıl önce olmuş olan değil, *zamanın dışında*, Şimdi olandır.

***

(Devam edecek)

RÖPORTAJ

David Icke'ı Tanımak

Esin Akan

1. Bölüm

S YLVIANE HERPİN şöyle der: “Düşündüğüm, söylemek istediğin, söylediğini sandığın, söylediğin; karşıdakinin duymak istediği, duyduğu, anlamak istediği, anladığını sandığı ve anladığı, arasında farklar vardır, dolayısıyla da insanların birbirini yanlış anlaması için en az dokuz ihtimal oluşur.”

Yanlış anlaşılma ihtimali çok olduğuna göre ben de *söze bununla başlarsam, belki ilerideki satırlara daha önyargısız yaklaşılmasını sağlayabilirim*, diye düşündüm. Aslında Herpin'in'in yaklaşımı son derece doğru, ama bu sadece beş duyuya bağlı olarak algılamakta olduğumuz “gerçek” için geçerli. Yani önce görececek, işitecek, koklayacak, dokunacak ve hissedeceğiz, ardından da bu “dokuz ihtimal” çerçevesinde bir değerlendirme yapacağız. Doğrusu oldukça uzun ve zor bir yol.

Oysa düşüncelerimiz bizi bu “beş duyu gerçeği”nin ötesindeki çok farklı alemlere taşıyabilir. Adı hangisi olursa olsun, “Sonsuz Uyanış”a, “Sonsuz Farkındalık”a veya “Sonsuz Bilinç”e açılabilirsek, hiçbir seçim yapmak zorunda bile kalmayız.

Hep bir çatal ağzına getiriliyor, “beş duyuya dayalı gerçek”te, yani yaşamakta olduğumuz “hayat” denilen bu süreçte, sürekli olarak seçimler yapmak zorunda bırakılıyoruz. Ancak bu kez durum çok farklı ve bu noktada karşımıza işimizi çok kolaylaştıracak birisi çıkıyor: David Icke...

David kim mi? O, yıllar önce “Sonsuz Bilinç”ine açılmış, dolayısıyla ülkeler arasındaki sınırları çoktan aşmış bir dünya vatandaşı ve Yunus Emre'yi çağrıştıran bir “Sonsuz Sevgi” aşığı.

Onu tanımak o kadar büyük mutluluklar getiriyor! Bu nedenle onu herkesin tanımasını diliyorum çünkü herkesin benim gibi mutlu olmasını istiyorum. Onu herkesin tanımasını, “İstiyorum,” demiyorum, “diliyorum,” diyorum, çünkü malum, istisnalar hariç, birileri için güzel şeyler “dilemek” genellikle pozitif bir

yaklaşımıdır. Hani iyilikler, güzellikler, sağlıklar dilenir ya. İşte, ben de bütün samimiyetimle David'i tanımanızı "diliyorum."

Önce onu tanıyorsunuz. Verdiği olağanüstü bilgileri okuyor ve dinliyor, iyice içinize sindiriyor, sonra bir de bakıyorsunuz ki birdenbire hayatınızdaki her şey pozitifte dönüşmüş! İşte, onun yıllardır, ne pahasına olursa olsun, kendisini paralarcasına anlatmaya çalıştığı şey bu. "Sonsuz Bilinç"imize açılmak, yani "Uyanmak..." Bu onun ne anlatmak istediğini gerçekten anladığımız zaman gerçekleşiyor. Bütün bunları nasıl mı biliyorum? Hepsini birebir yaşadığım için...

David bugünlere ulaşırken çok çileli yollardan geçmiş, hala da geçiyor. "Uyanış"ının ilk döneminde ona gelen mesajlarda, kendisi gibi olanların insanlık için birer kar makinası gibi yolu açacakları, bunu yaparlarken de çok sıkıntılar çekecekleri belirtilmiş. Başka bir deyişle değneğin kirli ucunu onlar, temiz ucunu ise bizler tutacaktık. Onun zamanla yarışircasına çalışarak yazdığı kitaplarını ve her biri yedi-dokuz saat süren konferanslarında yüzlerce kişiye nasıl hitap ettiğini gördüğüm için bu görevi layıkıyla yerine getirmekte olduğunu da çok iyi biliyorum.

Şu anda bu satırları okumakta olan kişilere bu yaklaşımım ters gelebilir, belki de bir şarlatan, bir sahtekar olabilecek birinin arkasından körü körüne gittiğim sanılabilir, buna da saygı duyarım, çünkü bir zamanlar ben de aynı önyargı ile uzun uzun çapraz araştırmalar yapmış, ama hiçbir çelişki bulamamışım! Ayrıca altmışına merdiven dayamış bir kişi olarak,

"gerçek"i kovalama konusunda edinmiş olduğum tecrübeler de göz önüne alınacak olursa, yanılma ihtimalim oldukça düşük.

David Icke bir medyum değil, bir kahin de değil. O sadece yıllardan beri aldığı mesajları değerlendirip noktaları birleştiriyor, o kadar. İlk travmasını yirmili yaşlarında İngiltere Gençler Liginde başarılı bir futbol kariyeri varken, "romatoid artirit"* hastalığı nedeniyle futbolu bırakmak zorunda kalınca yaşamış. Sonra BBC'de spor spikerliği yaparken İngiltere Yeşiller Partisinin ulusal sözcüsü olmuş. Kendi ifadesine göre, hikayesi tam seksenli yılların sonlarında, önce odada yalnız olduğu zamanlar, sürekli olarak yanında bir varlığı hissetmesiyle başlamış, ardından da hayatında büyük çapta değişiklikler yer almış. Gelin gerisini kitabımın ilk bölümünde yazmış olduğu üzere, kendisinden öğrenelim:

1990 yılının Mart ayında, Wight Adası'ndaki evimin yakınında, oğlum Gareth ile futbol oynadıktan sonra yemek için bir kafeye doğru giderken beni televizyondan tanıyan birisi yolumu çevirdi ve konuşmaya başladık. Konuşma sona erdikten sonra Gareth'i yanımda göremedim, ama istasyondaki kitapçıya gittiğini tahmin ettim. Kitapçının girişinde durup ona başka bir kafeye gitmeyi teklif etmek üzere döndüm, ama birden ayaklarımı hareket ettiremediğimi farkettim. Sanki yerdeki bir mknatıs tarafından çekiliyormuş gibiydim. Orada kala kalmış, ayaklarımı aynı noktadan öteye kıpırdatamıyordum. Derken içimden bir ses: "İçeri gir ve ilerideki kitaplara doğru git," dedi. Hay Allah, bu da nesi! Neler oluyor? Bu kitapçıyı gayet iyi biliyordum ve tarif edilen yer de hiç alanımda

değildi. Birden gözüme üzerinde sadece bir kadının resmi olan bir kitap takıldı. Yazarın profesyonel bir medyum olup, elleri ile şifa seansları yapıyordu. Acaba neler olduğunu bana bu kadın mı söyleyecekti? Biraz açıldıktan sonra kitabı satın alıp yirmi dört saatte okudum, sonra da görüşmek üzere randevu aldım. Aylardır, sürekli olarak yanımda hissettiğim varlıktan hiç söz etmedim, sadece romatoid artirit hastalığım nedeniyle bana yardımcı olup olamayacağını sordum, ama zaten daha sonra her şeyi kendisi öğrenecekti.

Onu dört kere gördüm, ama ilk iki seferinde dikkate değer hiçbir şey olmadı, varlığımızın frekansları ve boyutları ile ilgili sohbetler yaptık. Din kavramına ve gelişimimizin kaza olarak nitelendirildiği bilimsel yaklaşımlara pek sıcak bakmıyordum. O zamana kadar bunlara alternatif bir düşünce içinde de değildim, ama bu medyum kadınla konuştuğunda, gerçeğin çok boyutlu yapısı ile "boyutlar arası iletişim" konularına çekildiğimi hissettim. Sanki bana daha önceden bildiğim şeyleri anlatıyormuş gibiydi.

Aslında hepimiz bu bilgilere sahibiz, ama beş duyuya dayalı "akıl" veya "zihin" ile kim olduğumuzu unutmaya koşullandırılmışız. Bu konuyu bilmeyenler için belki biraz daha fazla bilgi birikimi gerekiyor olabilir. Şöyle diyebiliriz: beş duyu ile algılama menzili çok çok küçük ve ve buna fizik biliminde "görülebilir ışık" deniliyor. Yani yaratılışımız bir şifonyerin üst üste çekmeceleri şeklinde yer almıyor. Tıpkı radyo ve televizyonlarda olduğu gibi, aynı boşluğu paylaşan frekanslardan oluşuyor. Yayılan frekanslar sadece sizin bedeninizin çevresinde bulunmakla kalmıyor, bedeninizle aynı yeri paylaşıyor, çünkü farklı dalga boyları ile çalışıyor. Eğer dalga boyu veya frekans birbirine çok yakın ise birbirlerine karışıyor, birinin

varlığından diğerinin böyle haberi oluyor. Eğer yakın değil ise, birbirinin varlığından haberleri olmuyor, çünkü farklı "frekans" veya "gerçek" veya "dünya"larda çalışıyor. Radyonuzu diyelim ki, Radyo 1'e göre ayarladınız. Radyo 1'i dinlersiniz, ama bu

arada Radyo 2, 3 veya 4'ü duyamazsınız. Frekansı Radyo 1'den Radyo 2'ye ayarlayın, bu sefer Radyo 2'yi dinlemeye başlarsınız, ama ayarlama yaparken Radyo 1 hala oradadır. Siz dikkatinizi veya bilincinizi Radyo 2'ye vermişseniz bile o yayına devam eder.

Bu tam olarak "görünürdeki gerçek" veya "algılanan gerçek evren" in nasıl çalıştığını gösteren bir örnektir. Aracılıkları ile gördüğümüz, işittiğimiz, kokladığımız, dokunduğumuz ve tattığımız beş duyu ile "boşluk" olarak gördüğümüz çok küçük bir parçayı algılıyoruz. Örneğin, kedilere göre "uzay" boş değildir. Onların çok

daha güçlü bir görsel frekans menzilleri vardır, dolayısıyla insanların beş duyu ile sınırlanan frekanslarının çok ötesinde bulunan diğer boyuttaki varlıkları ve faaliyetleri görebilir. Her şeyin bizim içimizde olduğu, sembolik olarak cennetin içimizde olduğu doğrudur. Sonsuzluk içimizdedir, çünkü sonsuzluk bütün uzayı kaplar. Bu, sonsuzluğu beş duyumuzla algılayamamıza, tıpkı radyo frekanslarından sadece birisine ayarlanmışsak, bütün dalgaları duyamamamıza benzer. Kısaca, sadece beş duyunun kapasitesi kadar duymaya programlanmışız, işte ben de buna “beş-duyu hapishanesi” diyorum. Çoğu kişi bu sonradan üretilmiş ve manipüle eden illüzyonların tuzağına o kadar düşmüş ki her şeyin bundan ibaret olduğunu sanıyor. Onların tek gerçeği bu, “akıl” veya “zihin” gerçeği. Bu daha sonra eğitim sistemi, medya ve bilim ile iyice koşullanıyor ve iyice katılaşıyor. Enerji yavaş titreştiği zaman, örneğin çelik gibi yoğun ya da katı oluyor, ama buna güçlü bir mikroskop altında bir bakarsak, ne kadar sert olursa olsun, hala titreşen bir enerji olduğunu görürüz. Titreşme hızı çoğaldıkça enerji daha az yoğun veya süptil olur, büyük bir hızla titreşmeye başlar ve insanların beş duyu menziline çıkar, böylece insanların göremeyeceği hale gelir, yani kaybolur. Aslında kaybolmamış, sadece insanların beş duyu menziline çıkmıştır, bu da insanların hayalet veya UFO görmelerini açıklar. Birden görünür sonra kaybolurlar. Radyo ve televizyon istasyonları gibi, birbirine karışan sonsuz sayıda algılanan boyut veya gerçekler vardır ve bilincinize sahip iseniz, bunların arasında gidip gelebilirsiniz. Bilim adamları buna “paralel evrenler” diyolarlar. Zihin/akılın beş duyu gerçeği, bir görünüp kaybolan bir şeylerden bahsedilince, bunları “delilik”

diye nitelendiriyor. Oysa bu çok mümkün. Paranormal denilen o çok uzak dünya, aslında son derece açıklanabilir bir şey. Sayfalar ilerledikçe bunu anlamanız daha kolaylaşacak.

Medyoma üçüncü gidişimde, şifa seansı sırasında muayene yatağında yatarken, birdenbire yüzüme örümcek ağı değmiş gibi bir his duydum. Sonra onun kitabında okuduğum bir şey aklıma geldi. Ruh/bilinç temas kurmaya çalıştığı zaman böyle şeyler olurmuş. O zamana kadar hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Medyoma hiçbir şey söylemedim, ama on-onbeş saniye sonra birden başımı geriye doğru çekip, “Vay canına, bu çok güçlü, bunun için gözlerimi kapamam lazım!” dedi. Bense

kendi kendime, “Başıma ne işler açtım böyle?” diye söylenip duruyordum. Çinli figür, medyomun algılayıp odaklanmasını sağlayan diğer boyuttan bir görüntü, iletişimi kuran ise, fiziksel beden çok ötesinde, seçtiği her şekle girebilen bir “ruh” veya “bilinç” idi. İşte bu, saf bilinç ve farkındalık kazandığımız zaman ulaşacağımız yüksek nitelik. Diğer boyuttan iletişimciler bilgi veya düşünceyi insan diline deşifre edebilmek için bir medyomun enerji alanı veya beynine yansıma yapıyor. Kitapçıya girmem söylendiği zaman, bana da böyle olmuştu. Prensip aynı. Radyo programı radyo yoluyla yayınlanarak deşifre

ediliyor/çözülüyor. İtalyan bir medyom düşünce projeksiyonunu İtalyanca olarak, bir İngiliz İngilizce olarak veya bir başkası kendi dilinde duyabilir. 1990 yılının Mart ayında medyomun benim aracılığımınla Çinli görünümüne figürden aldığı mesajlar şunlardı:

“O bir şifacı. Dünyayı iyi edecek ve dünya çapında ün kazanacak.”

“Çok büyük çapta muhalefet görecektir, ama onu korumak için hep yanında olacağız.”

“Spiritüel olarak o hala bir çocuk gibi, ama ona spiritüel zenginlik kazandırılacak.”

“Bazen nereden geldiğini anlamadığı şeyler söyleyecek. Onlar bizim sözlerimiz olacak.”

“Bilgi aklına yerleştirilecek, bazen de bilgiye yönlendirilecek.”

“Cesareti nedeniyle bir genç olarak o seçildi, sılandı ve bütün sınavları verdi.”

“Disiplin için futbola yönlendirildi, disiplini öğrendiği zaman ileri aşamaya geçirildi. Hayal kırıklığı ile başa çıkmayı öğrenmesi, bütün duyguları yaşaması, yeniden ayağa kalkıp yoluna devam etmesi gerekiyordu. Spiritüel yol çok zordur, kolay yapılmaz.”

“Bizimle temas etmek istediğini biliyorduk, ama zamanı uygun değildi. (Otel odasında göremediğim bir varlık hissettiğim zaman bunu yapmak istemişim, ama bunu medyoma söylememiştim.) Buraya bizimle temas kurması için yönlendirildi, ama birgün tamamen iyileşecek.”

“İhtiyacı olan/istediği her şey sağlanacak, ama fazlası değil.”

Medyomla sonraki seansta, figür şu mesajları verdi:

“Bir kişi dünyayı değiştiremez, ama dünyayı değiştirecek mesajlar

iletebilir.”

“Her şeyi yalnız başına yapma. Başkalarıyla el ele tutun ki, düşüğünüz zaman birbirinizi kaldırabilirsiniz.”

“Üç yılda beş kitap yazacak.”

“Politika ona göre bir şey değil, o çok spiritüel, politika onu çok mutsuz yapar.”

“Politikayı bırakacak. Bir şey yapmasına gerek yok, bir yılda her şey gelişecek.”

“Günün uçaklarından çok farklı bir uçan araç olacak.”

“Zamanın bir anlamı kalmayacak. Nerede olmak istiyorsan orada olacaksın.”

O zamanlar, spor haberleri sunan bir televizyon spikeri ve Yeşiller Partisinin ulusal sözcüsü olarak görevi yapan alelade bir insandım, ama dünyayı iyileştirecek bir şifacıymış, bir kişi dünyayı değiştiremezmiş, ama dünyayı değiştirecek mesajlar verebilirmiş falan filan. Ne? Ben mi? Bir daha söyleyin lütfen... Tabi ki bir yandan son derece çalınca ve saçma görünüyordu, ama içimde bir şeyler, “bilge” içgüdüm, bütün bunların beni nerelere götüreceğini görmemi söylüyordu. İlginçtir, tam bunlar olmadan önce, içgüdümü dinlemeyip kafamın doğrusuna gitmiş ve bir yatırım yapmışım. Büyük bir miktar değildi, ama artık içgüdüme yeterince kulak vermeme gerektirecek bir tecrübe olmuştu! Medyom aracılığı ile gelen mesajlar çalınca görünse de artık hep içgüdümü dinleyecektim. Bu yolu seçtikten sonra hayatımda o kadar inişler çıkışlar oldu ki, bazen duygularım çok zorlanıyordu. Bunca yıl ve bunca acıdan sonra, bana söylenenlerin çoğu gerçekleşti ve hala da gerçekleşiyor, sadece, “Tamamen iyileşecek,” kısmı hariç. Hala onu bekliyorum. Özellikle hiç bilmediğim konularda, üç yılda beş kitap yazacağım yeterince garipti, ama üç yılda gerçekten

elimden üç kitap çıktı. Hem de bazen baktığımda yazdıklarımı hatırlayamama rağmen...

Medyoma yaptığım ilk ziyaretlerden sonra, olaylar hızla gelişmeye başladı. Bu uyanışımın ilk dönemlerinde başka medyomlara da gittim, ama birinin, diğerinin bana neler söylemiş olduğundan haberi bile yoktu. Konular hep aynıydı. Dünyanın üzerinde karanlık bir gölge vardı ve bu hikayenin bilinmesi gerekiyordu. Hangi nedenle bilinmez, bunu yapmak da bana düşmüştü. Gelen mesajlar şöyleydi:

“Zorluklarla dolu araştırmalar yapmaya gerek yok. Yol önceden çizildi, sadece ipuçlarını izleyeceksin. Sana rehberlik ediyoruz. Sana öğrettiklerimizi öğreniyorsun. Hepsi daha sen doğmadan ayarlanmıştı...”

“Gerçek sevgi her zaman alıcıya almak istediği şeyi vermeyebilir, ama bil ki senin için hep iyi olanı verecektir. Bu nedenle sevsen de sevmesen de verileni benimse. Neden sevmediğini tart ve neden gerekmiş olduğunu anlamaya çalış. O zaman kabullenmek daha kolay olur.”

“O, karşılaştığı kişilerde, “bilgi”nin, yüzeye çıkmasına yardımcı olan düşüncenin pekiştiricisi olacak...”

“Değişmen gerekiyor. Tamamen değişeceksin. Biraz ondan biraz bundan, küçük değişimlerden söz etmiyoruz, tamamen içini dışarı çıkaracaksın. Temizlenmesi gereken çok büyük bir gölge var ve bu mücadeleye odaklanmak senin gibi insanlara bağlı.”

“Senin gibi bu işin öncüsü olanlar kar makineleri gibi. Takozun ince kenarısın. Belirli bir sınıra kadar, değneğin kirli ucu olacaksın. İşin çok, ama bu çok zor işi yapacaksın. Bunun için seçildin, bunun için buradasın,

pisliği kürekle atacak, arkandan gelenlerin işini kolaylaştıracağını. Kısacası, değneğin kirli ucu senin tarafında. Yapacağın çok iş var, ama bunu yapabilecek kapasiten de var. Zaten bunun için sen seçildin. Pisliği kürekle açıp, arkandan gelenlere yol açacaksın.”

Daha sonra yer alacak olan, daha da sarsıcı konu ise, insan bilincinin gerçekten uyanma durumuna geçeceği idi. Bu konu hep hayatımın en önemli bölümünü içerdi, bu hala da sürüyor. 1990’larda bu konuda en küçük bir işaret bile yoktu, oysa günlük medyanın betonlaşmış “akıl”ı bir yana bırakılacak olursa, bugün bütün dünyada kitlesel ve yoğun bir uyanma hareketi görülüyor. Hayır, ne yazık ki çoğunluk değil, ama her geçen hafta biraz daha hızlı bir şekilde yayılıyor. Çok sayıda insan artık kendilerine dönebiliyor, dolayısıyla dünyayı veya hayatı yeni bir gözle görebiliyor ve kısa bir süre önce alay edip kahkahalarla güldükleri bilgi ve fikirleri benimseyebiliyorlar. Zamanında medyom aracılığı ile bana gelen bilgilere göre, insanlığın kapatılmış olduğu “dondurulmuş titreşim” yani bu düşük frekanslı “katılık” yeni bir enerji dönüşümü ile kırılacaktı. Çok sonraları öğrenmiş olduğum üzere, birçok antik geleneğe, “fiziksel dünya” bizim bugün yaşamakta olduğumuz boyuttan çok daha akışkan ve daha az yoğun bir özellikte idi. Örneğin, Avustralya’daki Aborijin kabilesine mensup şamanlar dünyanın “rüya gibi olan zamanı” dedikleri, bu eski yüksek titreşimsel “durum”una döneceğini söylüyorlar. Zaten artık dünyanın bu, “bilgi”sizlik ve “körü körüne itaat” halinden kurtulacağı muhteşem bir değişimin arifesindeyiz.

İşte, David’in spirtüel yaşamı böyle başlamış. Peru’da yaşadığı olağanüstü “Kundalini” patlaması ve sarsıcı bir

bocalama devresi. Ünlü bir spiker iken bir TV programına davet edilmesi, yaşamış olduğu anormallikler nedeniyle kendisini tam olarak ifade edemeyişi, söylediklerinin saptırılması ve ardından tüm İngiltere’de alay konusu oluşu.

Ailesi ise, bu nedenlerle son derece mağdur olmasına rağmen desteğini sürdürüyor ve o, bir darbeyi daha savuşturup inandığı yolda yolculuğuna devam ediyor. Sonra birçok farklı ülkeye seyahat, bazen boş sandalyelere konuştuğu konferans günleri ve durmadan yazdığı kitaplar. David bu dönemi de şöyle anlatıyor:

İşte, Peru’dayken kafamdaki barajın yıkılması duygusu bundan kaynaklanmıştı. Kundalini omurgamdan adeta patlamış, bütün şakraları harekete geçirmiş, beynim bilince ermiş, uyanmışım. Kolektif uyanış nedeniyle bu, sayıları gittikçe artan kişilerin de başına gelmektedir. Üstelik mutlaka benim başıma gelmiş olduğu gibi, kafayı patlatacak şiddette gerçekleşecek diye bir kayıt da yoktur. Benim “Gerçek Titreşimler” diye adlandırdığım enerji transformasyonu sürdükçe bu, daha çok kişinin başına gelecektir. O başlangıç patlamasından sonra kafamdaki kaos ile bir enerji durumundan diğerine geçip durdum. Böylece birdenbire kendime döndüm ve dünyayı farklı bir gözle görmeye başladım. Kafamın işleyemediği bir bilgi bombardımanı ve kavram kargaşası içinde kaldım. Kamuoyunun bu konulardaki bilgisizliği nedeniyle “deli” olduğum düşünülürdü. Zaten birisi herkesten farklı olursa, “savunma mekanizması” hemen bu çözümü bulur. Oysa ben ciddi bir şekilde değişikliğe uğramışım. “Delilik” dedikleri transformasyon idi. İshak Bentov benimki gibi çok uç noktadaki Kundalini deneyimlerinin şizofreni

sınırlarını zorladığını söyler. Modern tıp bunu anlayamadığı için de birçok kişi akıl hastanesine gönderilir.

1991 yılının ortalarında ayaklarım tekrar yere basmaya başlamıştı, ama insanlar ve medya sadece “deli”lik günlerimi hatırlıyordu. “Adamın adı çıkacağına canı çıksın” misali... Bir kere deli damgası yediniz mi yandınız, siyah ya da beyaz asla ikisinin ortası olmaz. Gittiğim her yerde alay ve gülme ile karşılanıyordum. En iyisi ortada görünmemektir, oysa ben tam tersine, İngiltere’deki üniversitelerde konuşma turlarına başladım. Nasıl karşılanacağımı tabi ki çok iyi biliyordum. Peki, bunu gerçekten yapmak istiyor muydum? Tabi ki hayır, çünkü “akıl”ım böyle söylüyordu. Bu gerekli miydi? Evet, çünkü bilincim böyle emrediyordu. Biletler iyi satıyordu, çünkü geleceğin karar mercileri olacak olan gençler benimle dalga geçip eğlenmeye geliyorlardı. Bir gece, konuşmama on beş dakika süreyle başlayamadım, çünkü anormal derecede gürültü vardı ve eğlenmek için sahneye plastik bira bardakları atıyorlardı. Sakinleşmelerini bekledim, sonra da, “Benim deli olduğumu düşünüyorsunuz değil mi?” diye sordum. Hepsi bir ağızdan, “Eeeveeeet!” diye bağırıyorlardı. “Peki, size ne demeli? Deli olduğunuzu düşündüğünüz bir kişiyi dinlemek için bu kadar para verdiniz?”

(Devam edecek)

Mayalar

CARLOS BARRIOS, Maya büyüğü ve Kartal Klanının Ajq'ij'idir (seremoni rahibi ve ruhsal rehber). Carlos ortalarda dolanan farklı Maya takvimleri ile ilgili bir araştırma başlattı. Bilgi kapsamını genişletmek için kardeşi Gerardo ile birlikte birçok öğretmenlerle çalıştı ve yaklaşık altı yüz geleneksel Maya büyüğü ile görüşmeler yaptı.

Carlos Maya hierogliflerinin, eski taş yazılarının, "Chilam Balam" Kutsal Kitaplarının ve çeşitli kadim metinlerin birçok çelişkili yorumlarının bulunduğunu çabucak keşfetti. Karışıklığa katkıda bulunabilecek olanlar için bazı güçlü sözler buldu:

"Antropologlar tapınak sitelerini ziyaret ediyor ve kitabeleri okuyorlar ve Maya hakkında hikayeler uyduruyorlar, ama işaretleri doğru okumuyorlar. Bu sadece onların hayal gücü. Diğer insanlar Maya adına kehanetler yazıyorlar. Dünyanın Aralık 2012'de sona ereceğini söylüyorlar. Maya büyükleri buna kızgınlar. Dünya sona ermeyecek. Dünya dönüşecek."

"Artık Dördüncü Güneş Dünyası'nda değiliz, ama henüz Beşinci Güneş Dünyası'nda da değiliz. Bu ara zamandır, geçiş zamanıdır. Geçişte ilerlerken çevresel yıkım, sosyal kaos, savaş ve süre giden Yerküre Değişimlerinin çok büyük, küresel yakınsaması (kümelenmesi) var."

"İnsanlık devam edecek, ama farklı şekilde. Maddesel yapılar değişecek. Daha fazla insan olma fırsatına sahip olacağız. Maya takvimlerinin ve kehanetlerinin en önemli zamanında yaşıyoruz. Dünyanın tüm kehanetleri, tüm gelenekler şimdi birbirine yaklaşıyor. Oyunlar için zaman yok. Bu çağın spiritüel ideali eylemdir."

"Yerliler takvimlere sahipler ve takvimleri doğru şekilde yorumlamayı biliyorlar, başkaları değil. Zamani, mevsimleri ve döngüleri kapsayan Maya Takvimleri engin ve karmaşık olduğunu kanıtladı. Mayalar, Tzolk'in veya Cholq'ij gibi on yedi farklı takvim olduğunu anlıyor, bunların bazıları zamani on milyon yıl sürede doğru olarak gösteriyor."

"Her şey Maya takvimlerinin matematiksel döngüleriyle öngörülüyor. O değişecek, her şey değişecek. Maya Gündüz – koruyucular **21 Aralık 2012 tarihini yeniden doğuş**, Beşinci Güneş Dünyası'nın başlangıcı olarak görüyor. Bu tarih galaktik ekvatorundan geçen solar meridyen ve dünyanın kendisini galaksinin merkeziyle hizalamasıyla belirtilen ve ondan kaynaklanan yeni bir çağın başlangıcı olacak."

"21 Aralık 2012 gündeğümünde, 26,000 yıldır ilk defa Güneş, Samanyolu'nun arakesitiyle ve ekliptik plan ile birleşmek için yükseliyor. Kozmik hac Kutsal Ağacın, Yasam Ağacının bedenlenmesi olarak düşünülür, dünyanın tüm spiritüel geleneklerinde hatırlanan ağaç."

Bazı gözlemciler 2012'deki galaksinin kalbiyle bu hizalanmanın, kozmik enerjinin dünyaya akması, dünyayı ve üzerindeki her şeyi temizlemesi için bir kanal açacağını ve her şeyi daha yüksek bir titreşim seviyesine yükselteceğini söylüyor. Carlos bize hatırlatıyor: "Bu işlem zaten başladı. Değişim şimdi hızlanıyor ve hızlanmaya devam edecek."

Eğer dünyanın insanları 2012 tarihine dünyanın çok fazlasını tahrip etmeden iyi bir şekilde ulaşabilirse, yeni, yüksek bir seviyeye yükseleceğiz.

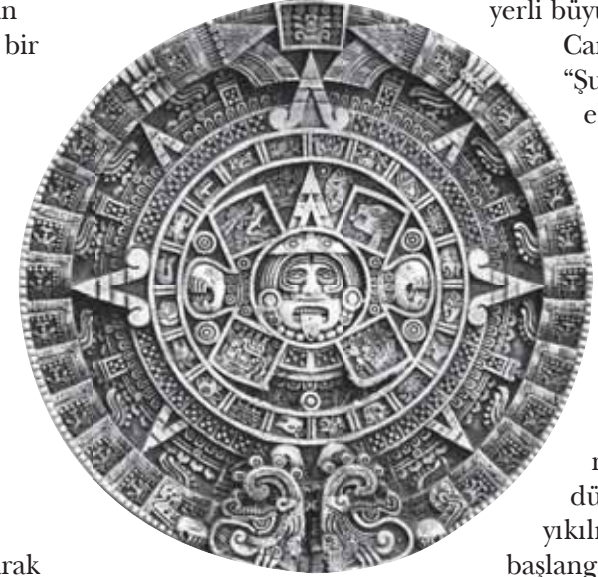
Ama oraya varmak için yolu bloke etmeyi isteyen son derece güçlü kuvvetleri dönüştürmek zorundayız."

2012 yılı Kış Gündönümü'nde belirtilen tarih dünyanın sonunu işaret etmiyor. Maya takvimi hakkında yazan birçok Maya olmayan insan bu tarihi heyecan verici hale sokuyor, ama bilmiyorlar. Bilenler geleneği sürdürmekle görevli olan yerli büyüklerdir.

Carlos anlatıyor: "Şu anda ekonomi bir kurmaca, hayal ürünü. Ağustos 1987'den Ağustos 1992'ye dek geçişin ilk beş yıllık kısmı, maddesel dünyanın yıkılmasının başlangıcıydı. Şimdiye dek geçişe on yıl daha

derin ilerledik ve finansal istikrar kaynakları adı verilen şeylerin çoğu gerçekte boştur, çökmüştür. Bankalar güçsüzlük. Bu onlar için hassas bir an. Eğer dikkat etmezsek, küresel olarak çökebilirler. Şimdi, insanlar dikkat ediyorlar."

Kuzey ve Güney Kutupları dağılıyor. Okyanuslardaki su seviyesi yükselecek. Ama aynı zamanda okyanusta, özellikle Küba yakınında kara yükselecek. Carlos, Guatemala'daki en son Maya Yeni Yıl seremonileri hakkında bir hikaye anlatıyor. Tüm yıl boyunca ıssız bir dağ mağarasında yaşayan, saygı duyulan bir büyüğün

seremonideki insanlarla konuşmak için Chichicastenango'ya yolculuk yaptığını söyledi. Maya büyüğü basit, direkt bir mesaj aktardı. Yasamı ve ışığı desteklemede insanların bir araya gelmeleri çağrısını yaptı.

“Tam şimdi, her insan ve her grup kendi yolunda gidiyor. Dağların büyüğü dedi ki, ‘Işığın insanları bir araya gelebilirse ve bir şekilde birleşebilirse umut vardır. Kutupluluk dünyasında yaşıyoruz: Gece ve gündüz, erkek ve kadın, pozitif ve negatif. Işık ve karanlığın birbirlerine ihtiyacı vardır. Bunlar dengedir.’”

“Şu anda karanlık taraf çok kuvvetli ve ne istedikleri hakkında çok berraklar. Berrak şekilde taşıdıkları kendi vizyonları ve kendi öncelikleri ve de kendi hiyerarşileri var. 2012’de Beşinci Dünyaya bağlanamamız için birçok şekilde çalışıyorlar.”

“Işık tarafında, herkes en önemli olduklarını düşünüyor, kendi anlayışlarının veya kendi gruplarının anlayışlarının anahtar olduğunu düşünüyor. Kültürlerin ve fikirlerin çeşitliliği var, bir rekabet, dağılma var ve tek bir odak yok.”

Carlos karanlık tarafın yalanlama, reddetme ve materyalizm vasıtasıyla birliği engellemek için çalıştığına inanıyor. Ayrıca dünyayı daha yüksek seviyeye taşımak için ışık ile çalışanları yok etmek için çalışıyorlar. Eskinin, düşüş halinde olan Dördüncü Dünya'nın, materyalizmin enerjisini seviyorlar. Onun değişmesini istemiyorlar. Birliği istemiyorlar. Bu seviyede kalmak istiyorlar ve sonraki seviyeden korkuyorlar.

Düşüşte olan Dördüncü Dünya'nın karanlık gücü yok edilemez veya

boyun eğdirilemez. O çok kuvvetli, bu yanlış strateji olur. Karanlık sadece sadelik, samimiyet ve açık kalplilik ile karşılaştığında dönüştürülebilir. Bu, birliğe götüren şeydir, Beşinci Güneş Dünyası'nın anahtar kavramıdır.

Carlos, Beşinci Güneş'in ortaya çıkan çağının çok fazla göz ardı edilen bir elemente dikkati çekeceğini söyledi. Geçmişte çeşitli devirlerde Toprak, Hava, Ateş ve Su, dört geleneksel element baskın iken, Beşinci Güneş zamanında hesaba katılacak olan beşinci bir element olacaktır, bu element “ETER”dir.

Sözlük Eteri “tüm uzayı işgal ettiği varsayılan kuramsal bir madde” olarak tanımlıyor, uzayda elektromanyetik radyasyonun yayılmasını açıkladığı düşünülüyor. Belki “uzay arasındaki uzay” olarak tanımlanabilir. Güneş Sistemi'mizden (Güneş) ve galaksimizden (Samanyolu) gelen yüklü parçacıkların hizalanması olarak tezahür edebileceğini ileri sürüyorum. Eter elementi spiritüel enerjiyi temsil eder.

“Beşinci Güneş'in elementi gökseldir. Eter bağlamında, kutuplulukların bir araya gelmesi olabilir: İnsanlarda artık karanlık veya ışık olmaması, yükselmiş bir birlik olması. Ama tam şimdi, karanlık alemi bununla ilgilenmiyor. Onu engellemek için organize oluyor. 2012'deki hizalanmaya hazır olmamız için dünyanın ve onun çevresinin dengesini bozmak istiyorlar.”

“Barış için ve diğer tarafla denge için birlikte çalışmalıyız. Bizi besleyen ve bize barınak sağlayan dünyaya özen göstermeliyiz. Diğer tarafa karşı koymak ve yaşamı korumak için birliği

devam ettirmeye tüm zihnimizi ve kalbimizi koymalıyız.”

“Huzursuzuz, artık oyun oynayamayız. Gezegenimiz yenilenebilir veya mahvedilebilir. Şimdi, uyanma ve harekete geçme zamanıdır. Herkese ihtiyaç vardır. Nedensiz yere burada değilsiniz. Şu anda burada bulunan herkesin önemli bir amacı var. Bu zor ama özel bir zaman. Büyüme fırsatımız var, ama tarihteki bu an için hazır olmalıyız.”

Carlos anlatıyor: “Kehanet edilen değişimler gerçekleşecek, ama bizim tutumumuz ve eylemlerimiz

olduğunuz ve ayrıca dünya ile ilişkiniz hakkında berrak olmak çok önemlidir. Kendi geleneğinize ve yüreğinizin çağrısına göre kendinizi geliştirin. Ama farklılıklara saygı göstermeyi hatırlayın ve birlik için mücadele edin. Bilgece yiyin, çok fazla yiyecek hem süptil hem de kaba bedende bozulmaya neden olur. Bedeninize aldığımız şeylere dikkat edin. Besinleri korumayı ve enerjiyi muhafaza etmeyi öğrenin. Bazı iyi nefes teknikleri öğrenin, nefesinizin ustası olun. Berrak olun. Büyük kökleri olan bir geleneği takip edin. Hangi gelenek olduğu önemli değil,

bu değişimlerin ne kadar şiddetli veya ılımlı olacağını belirler. Eyleme geçmeliyiz, değişiklikler yapmalıyız ve bizi temsil etmeleri için dünyaya saygı duymak için politik eylemleri yapacak olan ve bizi anlayacak olan insanları seçmeliyiz.”

“Meditasyon ve spiritüel uygulamalar iyidir, ama eylem de gereklidir. Kim

kalbiniz size bunu söyler, ama büyük kökleri olmalı.”

“Bir enerji dünyasında yaşıyoruz. Bu zamanda önemli bir görev herkesin ve her şeyin enerjisini hissetmek veya görmektir: İnsanlar, bitkiler, hayvanlar. Beşinci Güneş Dünyası'na yakınlaştıkça, bu gittikçe önemli oluyor, çünkü Beşinci Güneş Dünyası

“eter” elementi ile ilişkilidir: enerjinin yaşadığı alem. Barış için dua etmek için dünyanın kutsal yerlerine gidin ve bize yiyecek, giyecek ve barınak sağlayan dünyaya saygı gösterin. Bu kutsal yerlerin enerjisini yeniden aktive etmeliyiz. Bu bizim işimiz.

Basit ama etkili bir dua tekniği beyaz veya süt mavisi renkli mumlar yakmaktır. Barış içinde olan bir anı düşünün. Niyetinizi aleve söyleyin ve mumun ışığını savaş veya barış yapma gücüne sahip olan liderlere gönderin.”

Carlos bunun insanlık ve dünya için kritik biçimde önemli bir an olduğunu hatırlatıyor. Her insan önemlidir.

Carlos geleneği almak üzere diğer ırkların Maya dünyasına gelebilmeleri

için büyüklerin kapıları açtığını söyledi. “Maya başka renklerin, başka ırkların ve başka spiritüel sistemlerin bulunduğunu uzun süredir takdir etmekte ve saygı duymaktadır. Maya dünyasının kaderinin tüm dünyanın kaderiyle bağlantılı olduğunu biliyorlar.”

“En büyük bilgelik basitliktedir. Sevgi, saygı, hoşgörü, paylaşma, minnettarlık, bağışlama. Bu karmaşık veya ayrıntılı değildir. Gerçek bilgi bedelsizdir. DNA'nıza kodlanmıştır. Tüm gereksiniminiz içinizde. Büyük öğretmenler bunu en başından beri söylediler. Kalbinizi bulun, yolunuzu bulursunuz. □

Yakın Arkadaşlar Arasında DDA: Ruhsal Şifa, Kendiliğinden Makro-psikokinezi ve Sempatik Beden Duyumları

Dr. Jane Katra

10 Mart 2009 saat sabah 11.00 civarında, ünlü parapsikolog Russell Targ kendini son derece yorgun hissetmekte ve Palo Alto, Kaliforniya'daki evinde, yatağında uzanmaktaydı. Öğleden sonra saat üçte doktordan randevu almıştı çünkü iç kanama geçiriyor olabileceğinden kuşkulandı. Russell'in doğuştan gelen bir pıhtılaşma bozukluğu vardı ve daha önce üç kez, öksürük nedeniyle soluk borusunda oluşan bir yırtıktan dolayı ölümcül ölçüde iç kanama geçirmişti. Bu önceki kanamalar, Russell kendini sandalyeden veya yataktan kalkamayacak kadar bitkin hissettiği bir ana dek fark edilememişti ve o gün de bir benzeri yaşanıyor gibiydi.

Russell o sırada evde yalnızdı ve uzanmış, doktora gidmeden iç kanamadan ölebileceğini düşünürken Eugene, Oregon'da yaşayan şifacı arkadaşı Jane Katra'ya telefon etti. Russell, “Merhaba,” bile diyemeden önce Jane, içinde ılık titreşen bir duyum deneyimledi; “sanki enerji benden dışarı çekilmekte ve hattın diğer ucundaki Russell'a akmaktaydı,” şeklinde tanımladığı sıradışı bir durum algıladı. (Bu türden tariflere inanmamaktadır ama deneyimlediği şey buydu.)

Jane, derhal Russell'a herhangi bir şey hissedip hissetmediğini sordu ve, “Aslına bakarsan, evet... Eskiden bildiğimden çok daha güçlü bir şifacı olmuştun,” yanıtını aldı. Jane bunu doğruladı ama ardından, düzenli olarak telefonda şifa seansları yapıyor olmasına rağmen o anda hissediyor olduklarının normale kıyasla çok farklı olduğunu belirtti. Genellikle Jane şifa etkileşimini başlatırdı ama bu kez şifa akımı, Russell hasta olduğunu bile söylemeden önce, kendiliğinden başlamıştı. Üstelik Jane'in hissettiği titreşimler, normalde yaptığı telefonla şifa seansları sırasında hissettiklerinden çok daha güçlüydü. Jane gözlerini kapadı ve “ışıkta olmak” dediği ve aşına olduğu şifa verme durumuna bu kez bilerek girdi.

Russell ve Jane kısaca konuştular ve zorlayıcı ve sıradışı titreşimlerin yaklaşık beş dakika boyunca yükseldikten sonra geçip gitmelerine izin verdiler. Titreşimler

başladıkları gibi yine şaşırtıcı bir biçimde sona erdi. Bunun ardından, Russell çok uykusunun geldiğini söyledi ve telefonu kapadı. Jane, Russell'ın iş yerini arayarak sağlık durumu hakkında onlara bilgi verdi ve doktora gidene dek ona göz kulak olmalarını istedi.

Russell Targ'ın raporu: Russell, kısa bir uykudan sonra uyandı ve yataktan kalkıp yatak odasından çıktı ve koridordan geçerek mutfağa yöneldiğini anlattı. Mutfaka girmeden önce, koridorun duvarına dayalı ve Russell'ın sağında kalan yüksek

kitaplarda bir kitabın diğer kitaplar arasından dışarı çıkmış, adeta düşmek üzere olduğunu fark etti. Sabahın erken saatlerinden beri buradan birkaç kez geçmişti ama diğer kitaplara kıyasla bu kadar belirgin biçimde dışarıda kalmış bir kitap görmediğinden emindi. Kitabı raftan aldı ve meslektaşı Daniel Benor tarafından yazılmış olan *Spiritual Healing* (Ruhsal Şifa) adlı kitap olduğunu gördü.

Birkaç saat sonra Kaiser Hastanesine gittiğinde yapılan bir kan testi, Russell'ın hemoglobinin oranının tehlikeli biçimde düşmüş olduğunu

açığa çıkartınca üç ünite kan verildi. Ancak kan kaybına neden olabilecek açık bir yara veya yırtık bulunamadı. Soluk borusu incelendiğinde, henüz kapanmış bir yırtık bulundu ve muhtemelen reflünün neden olduğu bir kanama olduğuna karar verildi.

İki gün sonra, 12 Mart'ta, Jane akşam 5.30 civarında arabasını sürmekteyken göğsünde, göğüs kafesinin hemen altında ani ve sert bir sancı hissetti; buna, yakın bir tehlikeye dair meşum bir his eşlik etmekteydi. Vakit geçirmeden eve gitti ve Russell'a bir e-posta yazıp hissettiklerini anlattı ve bu sancuların, onun durumuyla ilgisi olup olmadığını sordu. Russell derhal yanıt yazıp az önce bir öksürük pastili yutmuş ve öksürük krizine girmiş olduğunu bildirdi. Jane ona yazdığı sırada, Jane ile ortak bir arkadaşlarıyla telefonda konuşmaktaydı, adamın kitabının raftan düşecek kadar nasıl da gizemli bir biçimde dışarı çıkarttığını anlatmaktaydı. Jane, Russell'a, soluk borusunda başka bir yırtılma olduğunu ve yine iç kanamasının başlamış olduğunu güçlü bir biçimde hissettiğini söyledi.

Birkaç gün sonra, Russell yine sıradışı biçimde bitkin olduğunu hissedince bir kez daha hastaneye gitti. Haberi alan Jane bilerek, "yüksek güçte titreşimler tarafından titreştirilmek" şeklinde deneyimlediği bir şifa verme durumuna girdi. Yine Russell'ın hemoglobinin oranı çok düşmüştü ve bu kez iki ünite kan verildi. Kan kaybına neden olabilecek açık bir yara veya yırtık yine bulunamadı ama soluk borusu incelendiğinde, yine henüz kapanmış bir yırtık olduğu görüldü. □

Kendini Tanıma Yolları

Fadime Emir

2. Bölüm

Buda (M.Ö. 557'de Lombini'de doğmuş, M.Ö. 477'de ölmüştür.)

GERÇEĞE ulaşmak için arzuyu tamamıyla mahvederek bu susuzluğu söndürmek, arzudan vazgeçmek ve ıstırapı yenmek gerekir. Kötülükten kurtularak ölümsüzlüğe varmak, yokluk içinde varlığını sürdürmek insanın elindedir. İnsan toplumdan uzaklaşarak içe kapanış yolunu seçmeli, salt irade oluncaya değin bütün gövdesel-duyusal eğilimlerinden çözülmeli, arınmalıdır. Ancak o zaman nirvanaya yani kurtuluşa ulaşır.

Taoizm (Lao Tzu-M.Ö.600)

ÇİN KÜLTÜRÜNDE alışkanlıkların kesin kurallarından kurtulmak olarak anlaşılmaktadır. Konfüçyanizme göre daha kapsamlı ve daha mistiktir. Hinduizm'de ve Budizm'de olduğu gibi, akılcı bilgi yerine sezgisel bilgiye önem verir. Akılcı düşüncenin sınırlılığını ve izafiyetini kabul eder. İnsan aklının Tao olarak adlandırılan manevi birliği kavrayamayacağını baz alır. Mantıksal akıl yürütme, sosyal etiket ve ahlaki standartlar gibi, insanın yarattığı yapay dünyanın bir parçası olarak algılanmaktadır. Dikkatleri tamamen doğanın gözlemlenmesine yöneliktir. Analitik yöntemlere güvensizdir.

Doğanın içindeki değişimi ve farklılaşmayı, sürekli akışı kavrayabilmiştir. Doğada olan değişimlerin, yin ve yang olarak adlandırılan kutupsal karşıtlıkların dinamik etkileşimlerinden kaynaklandığını kabul eder. Her karşıtlık çiftinin bir kutupsal ilişkiyi oluşturduğuna ve bu ilişkide her kutbun diğerini sürekli olarak kontrol altında tuttuğuna inanır. Akıl ile anlaşılamayan, mistik tecrübeler ile kavranıp onunla bir olunabilen Tao kusursuz bütünlük ve birlik durumudur. Hareketsizliktir. Onun bu dünyadaki yansıması yin ve yang olarak algılanır. Her şey bir şeye aittir.

Zen Budizm Yolu

HİNT BUDİZMİ'nin Çin'deki uygulamaları Budizm'in pratik yönlerine odaklanmış ve onları özel bir ruhani disiplin haline getirmiştir. Ch'an, yani meditasyon olarak anlaşılmaktadır. Ch'an öğretisi ve felsefesi M.S. 1200 yılında Japonya'ya sıçramış ve Zen ismini almıştır. Zen üç kültürün geliştirdiği felsefe ve fikir sistemlerinin sentezidir. Japon hayat tarzı olan Zen, Hint mistizmini, Taoist doğacılığı ve Konfüçyüsçü pragmatizmi gözler önüne serer.

Öğretinin ana hedefi "satori" olarak isimlendirilen aydınlanma tecrübesini bilfiil yaşamaktır. Bu ise Buddha'nın ta kendisidir. Zen aydınlanmanın okuludur. Dogması, kalıbı olmayan spiritüalist bir yoldur. Yüce gerçeğin kelimelerle açıklanamayacağını savunur. Bu yol entelektüel olmaktan çok sezgiseldir ve fenomenleri hiç yorumlamadan gözler önüne sermeyi sever.

Ruh-beden gevşemesiyle trasa geçen kişi, kuşkusuz kendi gerçek mahiyetine ait

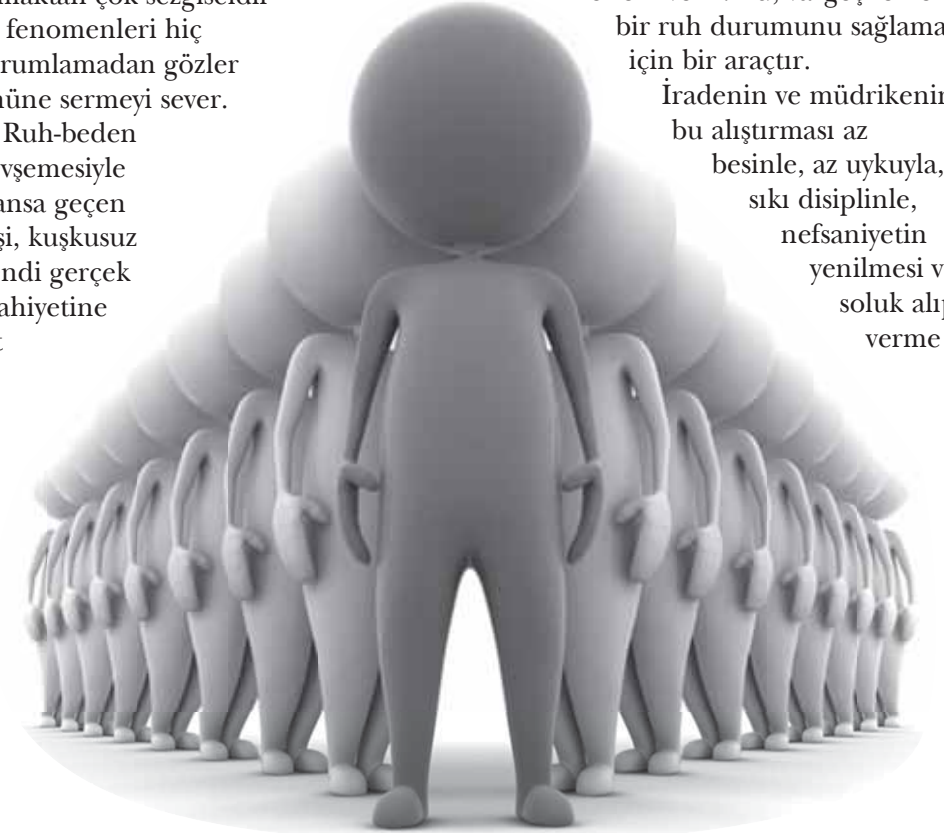
olmayandan kurtulmaktadır ve böylece kendi varlığının en derin noktasını, sadece kendini bulmaktadır. Onun bu esnada bulduğu şey kendi merkezidir, onun esasında başkasına satılamaz olan benliğidir. Bu benlik *unioda* yani ruhunun Tanrı ile birleşmesinde ortadan kaldırılmıştır ve yine de korunmuştur.

Zen'de ruhun Tanrı'yla birleştiği "unio" vatanına dönüş, kökensel olan, ama yitirilmiş bulunan bir ruh durumunun sağlanması anlamını taşır. Yitirilmiş bulunan ruh durumu ortaya çıkarılabilir. Zen Budizmi'ne bu yoldan, bu yöntemle gidilir.

Murakabe uğruna konsantrasyon saatlerce ve haftalarca, bir ve aynı keyfiyet üzerine yoğunlaşma yeteneğini gerektirir. Bu iradenin dayanıklılığını ve sebatını, aynı zamanda saf bir müdrikeyi şart koşar. Duygu insanları başaramaz. Ahlaki değerlere büyük

önem verir. Bu, vazgeçilemez bir ruh durumunu sağlamak için bir araçtır.

İradenin ve müdrikenin bu alışması az besinle, az uykuyla, sıkı disiplinle, nefsanîyetin yenilmesi ve soluk alıp verme

egzersizleriyle bedensel gevşeme öğretilerek pekiştirilir. Manevi eğitim ile görüleni, aynı zamanda içten kavramak ona nüfuz etmek kazandırılmış olur.

Dış dünyanın algılanmasına son verilir. Dışta olan ortadan kaldırıldıkça içte olanın sesini yükselttiği aşamadır. Bundan sonra konsantrasyon çalışmaları murakabe holünde devam eder. Loş, serin ve sessiz olan bir odada derin düşünülür.

Murakabenin konusu *koan* diye adlandırılan egzersizlerdir. Bu egzersizler zihni günlük düşünme alışkanlıklarının dışına çıkarır. En sonunda öğrenci yanıtı bulur. Bu ruh durumuna satori yani hidayete ermek denir. Nesnelere ve olaylara bakışı değişir. Satori bir tür iç olgusudur. Gerçek realiteyi bizzat duymak yeteneğidir. O en yüksek bir düzeyde algılamadır. Bir *koanın* cevabı manevi üçüncü gözle ezeli yüzü görmek, onu bulmaktır.

“Zihni kanıların, yargıların, kararların zorbaca baskısından kurtarmak ve kitaplardan edinilecek bilgilerle değil de, kişisel yaşantılardan çıkan gerçeklere dayanarak, gerçekle zihnimiz arasına hiçbir aracı koymadan ortaya çıkabilecek gerçeğin ne türlü bir gerçek olacağına aldırmanın, gerçeklerin üstüne üstüne yürümektir; şimdiye kadar gözlerimizi kapadığımız gerçeklere gözlerimizi açmaktır,” diye özetlenebilir.

Fakir'in Yolu

FİZİK bedenle mücadele yoludur. Uzun, güç ve belirsiz bir yoldur.

Beden üzerine fiziksel irade ve güç geliştirmeye çalışır. Güç korkunç ıstırapla, bedene eziyet etmekle kazanılır. Fakirin yolu bütünüyle, inanılmayacak kadar zor fiziksel alıştırmalardan ibarettir. Yıllarca aynı pozisyonda hareketsiz olarak ayakta durur veya kollarını uzatır. Ateşle kendine işkence eder. Pek azı dördüncü odaya veya dördüncü bedeni oluşturma imkanına ulaşarak ruhsal dünyanın kapısını aralar. Ancak duygusal ve zihinsel fonksiyonları gelişmemiş olarak kalır. İrade kazanmıştır ama bunu uygulayabileceği hiçbir şey yoktur.

Keşişin Yolu

BAŞLICA AMAÇ Tanrı'ya iman, Tanrı sevgisi, Tanrı'ya itaat ve hizmet için gösterilen sürekli çabalar. Yıllarca süren çalışma duygular üzerinde toplanmıştır. Diğer bütün duygularını tek bir duygunun egemenliği altına alan bir irade oluşturur, bu suretle de dördüncü odaya ulaşır. Yani günlük şuurun ötesindeki Gerçek Ben'e ulaşır. Evrensel yasaları idrak eder. Maddesel olmayan alemlerin sırrını keşfeder. Fakat fizik bedeni ve düşünme yetenekleri gelişmemiş olarak kalır. Elde ettiklerinden yararlanabilmesi için bedenini ve düşünme yeteneğini geliştirmesi gerekir.

Yoginin Yolu

BU YOL bilgi ve zihin yoludur. Dördüncü odaya bilgi vasıtasıyla girmekten ibarettir. Bunu başarabilir

ama bedeni ve duyguları gelişmemiş olarak kalır. Her şeyi bilmekte fakat bir şey yapamamaktadır.

Fakirin yolunda insanın bir öğretmeni yoktur. Öğrencinin görevi öğretmeni taklit etmektir. Keşişin yolunda insanın öğretmeni vardır. Öğretmene tam itaat gerekir. Yoginin yolunda ise insan öğretmensiz hiçbir şey yapamaz ve yapmamalıdır. Her üç yolun ortak yanı yaşamın tamamen değişmesi, dünyaya ait tüm şeylerden feragat edilmesidir. Yollar gündelik hayatın karşısında olup başka ilkelere ve yasalara dayanmaktadır. Yollar insanı ölümsüzlüğe götürür veya götürmelidir. Yollar onların yardımları olmaksızın insanın tekamül etme ve tekrardoğuş çarkını kırma imkanı bulunmadığını kabul eder.

Tasavvuf

ANADOLUYA, özellikle 12., 13., 14. yüzyılda Horasan-İran kökenli ermişlerin geldiği ve çeşitli tarikatların kurulduğu gözlenir.

Tasavvufta insanın özünde ruhsal bir değer olduğuna inanılır. Yola girmekle insan Tanrı yoluna

götürülür, belli aşamalardan geçerek olgunlaştırılır, yetkinleştirilir “iyi insan” olur. Tarikatlarda “çile” denen içe kapanış yöntemi kötüyü iyiye çevirmenin yolu sayılır. İnsanın “benlik” duygusu kötü sayılır, onu öldürmek anlamında “nefsini öldürmek” deyimi kullanılır. Buna “ölümden önce ölmek” de denir. Bu, insanın olgunlaşmak, yetkinleşmek için bütün doğal eğilimlerini, yönelimlerini yok etmesi, bastırması anlamına gelir. Böylece salt düşünce varlığı olarak kalıp, yalnız Tanrı'ya düşünür duruma gelebilir. Benliği ortadan kaldırmakla sağlanır.

Mevlevilik (M. Muhammed Celaleddin-i Rumi)

Oyoluna “gönül yolu” adını vermiştir. Dışarıdan gelen bütün uyarıları keserek kuru bir akla dayalı bilgileri dışlayan kişinin psişik yetenekleriyle, translarıyla, ulaştığı idrakle, mutlak’ı kavrama çabasıdır. Bu yol tüm varlıkların birliğini ve evren ahengini kendi içinde ve dışında görmeyi hedefler. Tanrısal varlığı kendi geçici olan varlığında yaşamak, yaşatmak ve algılamak amacını taşır. Fani olan her çeşit maddesel aşklardan yani bağımlılıklardan kurtulan bir ruhun ebedi ve mutlak olan kutsal yaratıcı ile bir olacağını kabul eder. Bu durumun akıl, bilim ve mantıkla değil, ancak mistik hayatı yaşamakla kavranılabileceğini ileri sürer.

Bir “pir”in veya “şeyh”in yol göstermesinin gerekli olduğunu söyler. Rumi, Yeni Eflatunculukla İslami esasların uzlaşmasından ibaret olan bir sistem kurmuştur. Ona göre her şey tanrısal öz taşır ve bu nedenle sevmeye değerdir. Sevgi bütünlüğü sağlar. Ruh tanrısal bir cevherdir ve ölümsüzdür. Doğmadan önce de vardı ölümden sonra da var olacaktır. Ruh geldiği tanrısal kaynağa dönme özlemi içindedir.

“Sen var oldukça Tanrı uykudadır. Tanrı sen ölünce belirir,” diyerek insanın özündeki tanrısal niteliğin ortaya çıkabilmesi için “sen” diye atfedilen kişiliğin öldürülmesiyle insanın kendini bilmesinin mümkün olacağı özetlenir.

Modern Psikoloji

MODERN PSİKOLOJİ insanın ruhsal varlığını dikkate almaz. İlgi alanı kişilik ya da her günkü benliğimizdir. Yani gerçek kendimiz zannettiğimiz “imajinatif ben”i “kendimiz, öz varlığımız” olarak kabul eder. Halbuki bu bizim sahte kişiliğimizdir ve öz varlığımızla ilgisi yoktur. Tamamen dış çevre şartları ile oluşmuş bir imajdır. Bu imajinatif varlığı değişmez ve bütünsel olarak ele alır, onun problemleriyle ilgilenir. İnsanı birbiriyle çelişen kişilerin toplamı olarak değil, tek bir kişi olarak inceler.

Ezoterik Psikoloji

İNSANI RUH ve bedenden oluşmuş bir antite olarak ele alır. Metapsişik ilkelere göre tekrardoğuş yasaının gerekliliğini açıklar. İnsanın devre devre enkarne olmak suretiyle toplu tekamül ettiğini ancak bu sırada bireysel gelişimi hızlandırabilecek ezoterik çalışmalar yapabileceğini kabul eder.

İnsan toplumsal veya kitlesel gelişimde düşünmeye ve anlamaya gerek kalmadan, hayatlar boyu üstüne düşeni yapar, yani otomatik bir gelişim sürecine tabidir. Bireysel gelişimde ise insanın şuurlu olarak iç güçlerini geliştirmesi kastedilir. İçsel gelişmeyi öğretene ve bireyi her anlamda özgürleştiren ezoterik çalışmalar insanlık tarihi boyunca biline gelmiş ancak tapınaklarda, mabetlerde, camilerde, eski bilge kişilerin ve kahinlerin öğretilerinde saklı tutularak

bu bilgileri alabilecek kapasitede ve çabada olan bir avuç insan tarafından yaşatılmıştır.

İnsanın yaşamda doyumsuz olmasına sebep, gerçek bir amaçtan yoksun olmasıdır. Ezoterizm bu boşluğu doldurur. Öğretinin “Ey İnsan Kendini Bil” diyen şifresini çözebilmek kolay değildir. Zorluklarla da olsa bunu kavramakla kazanılacak ödül her şeye değer. Kendini bilme yolunda ilerleyen kişi harika bir dünyanın parçası olduğumuzu ve insanla evrenin bir olduğunu da anlamaya başlar.

Hepimiz bir bütünün parçasıyız ve şuurlu varlıklarız. Kişi kendini anlamaya başlayınca gerçek şuuru kavuşur ve içinde barış, güzellik ve uyumla dolu bir hazine olduğunu keşfeder. Bu keşif insana sonsuza dek yararı olacak bir çalışmadır. Yalnızca bu hayatımızı, şimdiki zamanı değerlendirimizi iyileştirmekle kalmayacak, gelecek enkarnasyonlarımızda da bizlere ışık tutacak olan şuurluluğu kazandıracak bir içsel gelişme yoludur.

Ezoterizmin özü kendimizi değiştirmeye, farklı varlıklar haline getirmeye dayanır. Şu anki kişiliğimize tutunarak başka varlıklar haline gelemeyiz. Bu nedenle kişiliğin üzerinde çalışmalar yapılır. Şu anki durumumuzun değişmesi ve daha başka varlıklar haline gelebilmemiz için kişiliğin yanlış yanlarının köreltilmesi gerekir.

Dördüncü Yol Öğretisi

GÜRCÜ ASILLI Gurdjieff, Sufilik öğretisiyle, Hint, Tibet, Mısır ve Babil öğretisini birleştirerek fakir,

keşiş ve yogi yollarının üstünde olan dördüncü yol diye adlandırdığı öğretiyi sistemleştirmiştir. Gerek dördüncü yol öğretisinde gerekse diğer birçok öğretilerde insan uyumaktadır denir. Dünyanın yaratılışından beri verilen ruhsal tebliğlerde insanlara uykuda oldukları ve uyanmaları gerektiği söylenmiştir.

*Uykudaki insan kendisinin farkında değildir. Eğitim, taklit, büyüklerin telkini altındadır. Davranışları şuurlu ve bir amaca yönelik değildir. Dış tesirlerle yönlendirilen bir makine gibidir. Kendisi ve olup biten her şey hakkında binlerce yanlış fikri vardır. Uykuda olduğu sürece kendi öz varlığından gelen etkileri alamadan, şuuru bir nebze olsun geliştiremeden, şuuru rehber almadan, evren ve kendisi arasındaki birliği, işbirliği yapmak gerekliliğini idrak etmeden ölür gider.

*İnsan birçok “ben” sahibidir. Hiçbir zaman uzun süre aynı kalmaz. Sürekli olarak değişir. Örneğin, yalan söylemez dediğimiz birinin yalan söylediğini görür ve şaşırırız. Söz verdi mi yapar, dediğimiz birinin sözünde durmadığını görürüz. Tüm bunlar insanda birlik (vahdet) olmadığını gösterir. Daimi ve değişmez “ben”i yoktur. Güzel hava bir “ben”i, kötü hava başka bir “ben”i, sevdiğimiz biri başka “ben”i, kızdığımız biri başka bir “ben”i harekete geçirir. İnsanın kendisi olarak bildiği yalnızca bir imajinasyondur. Bir an kaygısız ve mutluysen bir dakika sonra herhangi bir nedenle sıkıntıya düşeriz, bunun hemen ardından ise bıkkınlık ve her şeye karşı ilgisizlik içinde olabiliriz. Bütün bu değişimler o günün şartlarının hangi “ben”i harekete geçirdiğine bağlıdır.

*İnsan rol yapar. Evde, işyerinde, lokantada, entelektüel bir tartışma sırasında farklı farklı rolleri oynar. Ve bizler bu rollerimizi kolay kolay fark edemeyiz. Mutat rollerinin dışına çıkamayan bir insan kendisi üzerinde çalışamaz.

*İnsan hapishanededir. Etrafi gel geç duygularla, kabullerle, zanlar ile yarım yamalak bilgilerle donatılmış durumdadır ve otomatik bir yaşam sürdüğü halde kendini özgür zanneder. Adeta toplumun şartlandırmaları içinde uyur vaziyette yaşar. Büyük marketlerden alışveriş modasına uyar. Moda olan her şeyi hayatına geçirir. Şuurlu bir seçme özgürlüğü yoktur.

*Başkaldırılmaz ama sürekli eleştirir. Her şeyi düzeltebileceğini düşünür ama kendi hayatını bile mutlu olacak şekilde organize edemez. Yapabilmek için olmak gerektiğinin farkında değildir. Yapabilmek için daha yüksek bir şuur seviyesine ulaşması gerektiğini bilmez. İnsanın içinde bulunduğu realitede ölmesi şuurlanması demektir. Şuurlanmak istiyorsa nefis denetlemesi yapması ve sıradan düşünmeye kesinlikle ara vermesi gerekir. Yepyeni bir düşünce tarzına ulaşması gerekir.

İnsan yaşadığı hayatın yavanlığını idrak eder ve eskisi gibi yaşamak istemezse çalışmaya karar verebilir. Yola giren Terk'e hazır olmalıdır ve hürriyetinin bir hayal ürünü olduğunu anladığı anda bu hayalden feragat etmeyi kabul etmelidir. Böylece herhangi bir şeyi kaybetmekten korkmayan, bu şekilde her şeyi kazanır. Kendi içindeki birlik, huzur, irade ve iç özgürlük gelişir.

Dördüncü yol insanın çöle çekilmesini; işini, evini, arkadaşlarını

bırakmasını gerektirmez. Bu çalışmada insan aynı anda hem fizik beden hem duygular hem de zihin üzerinde çalışarak sağlıklı ve süratli bir gelişme gösterilir. İnsandan, öncelikle anlayış talep etmesiyle diğer yollardan ayrılır. İnsan anlamadığı hiçbir şeyi yapmamalıdır. Ne yaptığını daha iyi anladıkça, çabalarının sonuçları da o ölçüde büyük olacaktır.

İnsanın gelişmesi için mutlaka bir rehberinin olması gerektiğini kabul eder. Ayrıca rehber veya Mürşit, Yukarı'yla bağlantılı olmalıdır ki objektif bilgiyi aktarabilsin. Rehberine tam bir itaatle bağlanmak gerekir çünkü hapishanede dediği insanın, bu hapishaneyi iyi tanıyan ve hapishaneden kaçmayı başarmış birinin rehberliğinde gelişebileceğini kabul eder. Belli bir aşamaya geldikten sonra rehberine gerek kalmaz ancak kendi yerine bir başkasını yerleştirmeden bir üst basamağa çıkamaz. Çünkü öğrenci öğretmensiz, öğretmen de öğrencisiz ilerleyemez. İnsan aldığını derhal vermelidir böylece daha fazlasını alabilir. Bilgiyi aktardıkça yeni bilgi ile dolar.

Kendini Gözlemek ve Kendini Hatırlamak

KENDİNİ GÖZLEMENK kendimizi incelememiz gerektiğidir. Burada anlatılmak istenen kişiliği ikiye bölüp, birini inceleyen, diğerini de incelenen olarak ayırmaktır. Böylece, günlük hayat içindeki davranışlarımızı gözlemeye başladığımızda öncelikle her zaman değişmez ve bütünsel bir varlık olmadığımızı anlarız. Ayrıca günlük davranışlarımızın şuurlu ve bir

amaca yönelik olmadığını, yalnızca olaylar karşısındaki tepkiler olduğunu görürüz. Çoğu insan bu düşünceyi hemen reddeder ama kendimize karşı dürüst olduğumuzda davranışlarımızın hiç de şuurlu olmadığını kabul etmek zorunda kalırız.

Kendimizi gözledikçe gün içindeki tavır ve davranışlarımızın hava durumuna, aldığımız iyi veya kötü bir habere, işyerimizdeki olaylara, bir telefon konuşmasına veya gelişen dünya olaylarına göre değiştiğini ve olaylar karşısında sabit ve objektif bir "ben" in devrede olmadığını kolaylıkla görürüz.

Bu öğretiye göre insan mekanik bir varlıktır ve uykudadır. Kendimizi gözledikçe az önce ifade ettiğimiz gerçekleri fark ettikçe uyanmaya başlarız. Kendimizi giderek daha sık hatırladıkça bugüne kadar kendimiz sandığımız benlik geri planda kalmaya başlar ve başka bir benlik ön plana çıkar. Eğer bunu başarabilirsek yavaş yavaş kişiliği yıkar, dalmış olduğumuz uykudan uyanmaya başlar ve sistemimize daha ince enerjileri nakletmeye başlarız. Bu enerji ile

daha yüksek merkezlerimizi harekete geçirmektediriz.

Kendini savunmak, olumsuz duyguların ifade edilmesi, iç ve dış hesaplaşmalar, içsel konuşmalar, roller, hayaller, insanın gelişimine engel olan davranış kalıplarıdır ve bunların saptanıp yok edilmeleri gerekir ki böylece kişi zihinsel bir sükunete ulaşarak varlığına daha ince enerjileri nakledebilir.

Varlıksal Seviyeler

İNSANLARI birbirinden farklı kılan tek gerçek şey onların varlıksal seviyeleridir. Varlıksal seviye doğuştan sahip olduğumuz tekamül seviyesidir. Rütbe, zenginlik, güç, şöhret, dünyasal bilgi farklılıkların hiçbir önemi yoktur. Hepimizin bir de bilgi seviyesi vardır. Burada bilgi derken akademik olarak öğrendiğimiz dünyasal bilgiyi kastetmiyoruz. Ezoterik olan ruhsal bilgiyi kastediyoruz. Kimi insanların ruhsal bilgi seviyesi hiç yok ya da çok düşük, kimilerinin ise daha yüksektir. Önemli olan varlık seviyesi ile bilgi seviyesini dengeli bir şekilde geliştirmektir. Çünkü bu ikisinin sonucunda anlayış seviyemiz ortaya çıkar. Anlamak ise sahip olabileceğimiz en büyük ödüldür. Anlamak bilgelikle eşanlamalıdır. Objektif bilgiye ulaşmaktır.

Dördüncü yol öğretisi zihnimizi tutsaklıktan kurtarıyor. Böylece özgür kalıp, yaşamın anlamı ve gerçekliği konusunda daha özgür ve daha kesin bir biçimde yaklaşabiliyoruz. Böylece daha derin ve anlayış dolu, doyurucu bir yaşamın yollarını anlamaya başlıyoruz. Dr. Maurice Nicoll, *Gurdjieff*

ve Ouspensky Öğretisi Üzerine Psikolojik Yorumlar adlı eserde şöyle demektedir. “Bu bilgilerle beslenen kişiler kendi içlerinde daha derin yaşam düzeylerine ulaşacaklar ve bu günkü sıradan yaşamın dışına çıkacaklardır. Dünyaya çok daha farklı ve ruhsal bir açıdan yaklaşabileceklerdir. Buradaki ruhsal kelimesi gerçeğe yaklaşmak anlamında kullanılmıştır yani evreni oluşturan gerçeğe.”

Sonuç

DİNLERİN, felsefelerin, Doğu ve Batı ezoterik çalışmalarının ortaklaşa amacı tek bir noktada, “Kendini Bilmek”te yoğunlaşır. Bu noktaya ulaşmanın yöntem ve şartlarını kendi görüş ve anlayışlarına göre önerir. Teolojik ve felsefi doktrinler arasında bu konuya dikkat çekilse de insanlık bu konuya gerektiği kadar önem vermemiştir. İnsanın kendini tanıması, bu yolda objektif bir bilgiye ulaşması kolay değildir ve her insan böyle bir çalışma yapamaz.

Kendini bilmek ya da tanımak, insanın değişmesi zorunluluğunun doğal bir uzantısıdır. Bu nedenle “fazlalıkları” terk etmek içsel bir mücadeleye girişmek, özdeşleşmelerden, bağımlılıklardan sıyrılmak şarttır. Üstün çaba gösterilmeden, kendi üzerinde çalışmadan uyanmak, şuurlanmak mümkün değildir. Bütün ezoterik çalışmaların, inisiyatif öğretilerin temeli terk’e dayanır. Herhangi bir şeyi kaybetmekten korkmayan, kaybedilecek bir şeyi olmadığını şuuruna varan kimse, bu şekilde her şeyi kazanır.

İnsan duygularının, düşüncelerinin, zihninin “fazlalıklarla” çevrili ve çeşitli putların isteklerini yerine getiren olduğunu bilmeden mahpusluktan kurtarılamaz. İnsan özgür olmadığını anlamazsa hapishanesinden çıkamaz. İnsanın uğruna mücadele ederek kazanması gereken şey iç özgürlüktür. İç özgürlük bireyin kendisine ve evrene kalıplaşmış ve dogmatik değerlerle değil, ezoterik psikolojinin sunduğu kavram ve ilkelerle bakabilmesi, daha derin bir anlayışa ulaşabilmesi ve şuurlu bir şekilde tekamül etmesi demektir.

Bütün yollar yolların kurucusu gibi görülen şahısların akli ürünlerinden kaynaklanmamıştır. Öyle algılandılar da bu şahıslar ait oldukları ruhsal planların bu dünyaya enkarne olmuş vazifelileridir. Ruhsuz bir beden olmayacağı gibi rehbersiz ve inisiyasyonsuz bir yol da olmaz. Bir ve tek ışığın yeryüzünde, yani tezahür aleminde kendini farklı renklerde ifade etmesi gibi, insanoğlunun tekamül ihtiyaçlarını karşılayan yollar da bir rahmet olarak verilmiştir. Daha yüksek şuurların koruyucu ve geliştirici etkileri her çağda insanlığa bir ışık olmuş ve yüksek ruh varlıklarının önderliğinde birçok yollar fonksiyon görmüştür. Bu durum ruhsal idare mekanizmasının ya da şuurlu insanlık çemberinin varlıkların hürriyetlerine hanel getirmeyecek bir tarzda yol göstermesidir. □

Yararlanılan Kaynaklar:

Kendini Bilmenin Temelleri, Harry Benjamin, Ruh ve Madde Yayınları.
İnsanın Gerçeği Kendini Bilmek, P.D. Ouspensky, Ruh ve Madde Yayınları.
Zen Budizmi Yolu, Ruh ve Madde Yayınları.
Filozoflar Ansiklopedisi, Cemil Sena, Remzi Kitabevi.

RÖPORTAJ

Sorularla Durugörü ve Uzaktangörü

Dr. Sultan Tarlacı

2. Bölüm

S) Bazı ülkelerin suçları aydınlatma konusunda yetenekli olan kişilerle çalıştığımı okudum, bu doğru mu?

C) Yıllardır Amerika’da ve Avrupa’da polis teşkilatları ulaşamadığı ve bilgi toplayamadığı durumlarda hassas kişilerden yararlanmıştır. Bulunamayan çocukları bulanlar olmuştur. Hatta çok ünlü bir uzaktangörücü, kayıp çocuklarla ilgili on sekiz vaka üzerinde çalışmış ve beşinin bulunmasını bizzat sağlamıştır. Beş rakamı sıfırdan daha iyidir. Birinin bile bulunması, hiç bulamamaya göre çok iyidir. Bu kayıp çocuklarda, polisin elinde hiçbir veri olmadığını da bilmek lazım. Yani bulunma olasılıkları sıfır. Ama hassas kişiler uzaktangörü ile bilgi toplayabilmekte ve kayıp kişilere ve hatta katillere ulaşmayı sağlayabilmektedirler. Bana göre, uzaktangörü ile bir bilgi edinebiliyorsak, bu bilgi çok silik, sönük ve uçucu olsa bile, sıfır bilgi yani bilgisizlikle, elinin kolunun bağlı olmasına göre çok değerlidir.

Polis teşkilatı ve hatta askeri kurumlar uzaktangörü ve durugörüye, medyum, falcı, üfürükçü muamelesi yapmadan bir bilgi kaynağı olarak yaklaşmalıdır. Evet, bilgiler bazen belirsiz, uçucu, zor anlaşılabilir olsa da, hiç bilgisizliğe, sıfır bilgi durumuna göre, bu uçucu bilgi bazen hedefi onikiden vurabilmektedir. Yüz kayıp çocuktan, sadece ve sadece birinin bile bu yolla bulunabilmesi, işe yararlılığını ve konunun önemini gösterir. Yeter ki, konuya “yararlı bir bilgi” kaynağı olarak bakılsın.

Ülkemizde de, resmi olmayan bir grup kurduk. Kayıp çocuklar ve basında çok yankısı olan Münvever K. cinayeti ile ilgili, bulunamayan katil ile ilgili uzaktangörü ve durugörü ile yer aramaları yapıldı. Grubumuzdaki

bazı yetenekler katilin ne zaman yakalanacağını kırk gün önceden tam tarih olarak söylendi. Katilin teslim olmadan önce saç tıraşı olduğunu bile bir hafta önceden, grubumuzun internet sitesinde duyuruldu. Örneğin, kırk gün öncesinden, teslim tarihini tam olarak duyurduk.

S) *Gurubunuz nasıl ve ne zaman kuruldu, ortalama kaç kişisiniz? Bir araya geliyor musunuz?*

C) Grubun kuruluşu Münevver K. cinayeti dönemine, 2009 yılına rastlar. O dönemde, Münevver K.'nin sosyal internet sitelerine üye olup, bir tartışma konusu başlattım. Katilin nerede olacağı konusunda uzaktangörü-durugörü araştırma çağrısı yaptım. Bilimsel dayanaklarına değindim. Epey bir süre orada idare ettik ancak bir süre sonra "falci, medyom" olarak bizi damgalayıp grubumuzu sildiler. Biz de yeni bir grup ve internet sitesi kurup büyüyerek bir araya geldik. Şu an 1.500 kadar kişiyiz, her geçen gün sayımız ve yetenekliler artıyor. Bazıları çok yetenekli, bazıları sadece takipçimiz. Eminimki bazıları da gizli. Sadece bizi izliyorlar. Gruptaki yetenekli kişileri henüz yüz yüze bir araya gelmiyoruz. Ama yakın gelecekte geleceğiz. Bir arada toplantılar yapıp, deneyimleri paylaşacağız. Şimdilik bunu internet üzerinden bir araya geliyor, yazıyor ve bilgi paylaşıyoruz.

Bizim amacımız ülkemizde hassas kişileri bir araya getirip erken uyarı sistemi gibi, en azından önlenabilir bazı olayları önceden görmek. Bu hayal mi, değil... Çünkü tam onikiden diyebileceğimiz bazı olayları önceden gören arkadaşlar var. Görmek, olayı engellemek anlamına gelmez elbette

ama en azından insan beyninin, bilincinin sınırlarının nerelere ulaştığını daha iyi anlayabileceğiz. Engelleme durumu olabilir mi? Olabilir. Geçmişte yapılan bir araştırmada, bazı olayların önceden görüldüğünde engelenebileceği gösterilmiş. Bunun için ülkemizdeki başka yetenekli kişilerin de aramıza katılmasını bekliyoruz.

S) *Durugörü ile ilgili ilk çalışmalar ne zaman yapıldı?*

C) İlk çalışmalar çok eski. Kahinlik ve kehanet insanlık tarihi dilinin varlığı ile başlamıştır. Sanırım ilk hatırlanacak, eski Yunandaki Delfi rahiplerinin kehanetleridir gelecek ve savaşlar hakkında. Delfi rahiplerini dinlemek için her gün bir çok Yunanlı ve yabancı gelirdi. Böylece rahipler dünyada olan bitenlere ilişkin pek çok bilgi edinir ve bu bilgilere dayanarak kehanette bulunurlardı. Delfi kahinleri yalnızca gelecek habercileri değil, aynı zamanda eskiçağda devletlerin en önemli danışmanıydı. Yazılı kaynaklarda ise Lidya kralının en iyi kahini, geleceği göreni bulmak için yöntem kullanması ilk deney sayılabilir. Kral kendisine savaş ilan eden Keyhüsrev'in nasıl, ne zaman saldıracağını öğrenmek için en iyi kahini bulmaya çalışır. Bunun için der ki, "Yola çıkıyorum, tam yüzüncü günde ne yaptığımı bana söyleyecek kahini seçeceğim." Yüz gün olur ve kahinlerden birisi "Ey insanoğlu, anlayamayacağını konuşma ya da dilsizliğin düşüncelerini saklama benden. Pişen kaplumbağa ile kuzunun kokusunu alıyorum, zamanların bronzunu onları içine alıp örtüyor," der ve Kral'a ulakla bildirilir. Kral gerçekten, bilinemeyecek bir

Bizim amacımız ülkemizde hassas kişileri bir araya getirip erken uyarı sistemi gibi, en azından önlenabilir bazı olayları önceden görmek.

şey denemiştir. Bronz zırhı çıkarmış, kaplumbağa ve kuzu etini karıştırıp içine koyup pişirmiş. Gerçekten de kahin, görmeden kilometrelerce uzaklıktan bu ayrıntıyı verebilmiştir. Bence tarihteki ilk deney budur. Modern dönemdeki çalışmalar ise 1870-90'larda başlamış. Özellikle

soğuk savaş döneminde, 1965-1990 yılları arasında en doruk noktasına çıkmış araştırmalar. Halen özellikle Amerikada belli özel ve devlet üniversitelerinde meraktan öte bilimsel araştırmalar yapılmaktadır.

S) *Bu konuya olan ilginiz çevrenizde nasıl karşılıyor?*

C) Çevremden pek açıklamalarda bana sanırım, sınırda bir kişilik olarak bakıyorlar. Bilincin ve beynin sınırlarında dolaştığımdan genelde pek yadırgamıyorlar. Normal dışı şeylerle ilgilenmem onlar için normal olmuş. Takdir edenler var. Ses çıkarmayanlar var. Saçmalık deyip şüphe ile karşılayanlar var. En çok, ses çıkarmayanlardan endişe ediyorum... □

Daha fazlası için www.evrenindili.com

Ruhsal ve Zihinsel Durgunluk

Gültekin Çilekar

3. Bölüm

KAHUNALAR, Tiler ve Stevenson'un süptil bir ara beden kavramını anımsatan bir düşünceyle bu gölge beden maddesinin aynı zamanda, fiziksel bedeni biçimlendiren bir kalıp oluşturduğuna inanmaktadırlar. Yine söylendiğine göre, *yüksek benlikleriyle olağan dışı bir uyum içinde bulunan kahunalar bir kimsenin gölge beden maddesini ve giderek fiziksel bedenini biçimlendirip yenileyebilmektedirler*, mucize gibi iyileşmeler de işte böyle olabilmektedir? Bu görüş aynı zamanda, bizim de varmış olduğumuz bir sonuçla, düşüncelerin ve imgelerin sağlık üzerinde güçlü bir etkisi olduğu sonucuyla ilginç bir paralellik içindedir.

Tibet'in tantrik mistikleri düşüncelerin "maddesine" *tsal* adını vermekte ve her zihinsel eylemin bu gizemli enerjinin dalgalarını üretmekte olduğunu ileri sürmektedirler. Onlar tüm evrenin zihninin bir ürünü olduğuna ve tüm varlıkların kolektif *tsalları* tarafından yaratılıp canlandırıldığına inanmaktadırlar. İnsanların çoğu bu güce sahip olduğunu bilmemektedir, diyor Tantristler, çünkü sıradan insan zihni "büyük okyanustan ayrılmış ufak bir gölcük gibidir." Yalnızca büyük yogilerin zihninin daha derin düzeyleriyle ilişki kurabildiği ve böylesi güçleri şuurlu olarak kullanabildiği söylenir, bu amaca erişmek için yaptıkları şeylerden biri de diledikleri yaratıyı sürekli olarak imgeleme çalışmaları yapmaktır. Tibet'in tantrik metinleri, bu gibi amaçlar için oluşturulmuş imgeleme

çalışmaları ya da "sadhana"larla doludur ve Kargyupa gibi bazı tarikatların rahipleri bir mağara ya da mühürlenmiş bir odanın içinde, katıksız bir yalnızlık içinde yedi yıl geçirmekte ve imgeleme yeteneklerini kusursuzlaştırmaya çalışmaktadırlar.

On ikinci yüzyıl İran Sufileri, imgelemenin kişinin kaderini değiştirip yeniden biçimlendirme açısından taşıdığı önem üzerinde ısrarla durmuşlar ve düşüncenin süptil yapısına *alam almithal* adını vermişlerdir. Durugörü medyomlarının çoğu gibi onlar da insanın şakra benzeri enerji merkezlerince kontrol edilen süptil bir bedene sahip olduğuna inanmaktadırlar. Bunlar aynı zamanda, gerçekliğin *Hadarat* adını verdikleri daha süptil varlık planlarına dağılmış olduğunu öne sürmekteydiler; varlığın *Hadarat*'a en yakın planı ise, içinde kişinin düşüncelerinin süptil yapısının (*alam almithalın*) düşünce imgeleri olarak biçimlendiği bir tür gerçeklik kalıbıydı ve bu kalıp sonuçta kişinin yaşamının akışını kararlaştırıyordu. Sufiler konuya ayrıca kendilerine özgü bir anlam da getirmişler ve bu süreçten kalp şakrasının ya da *himmamın* sorumlu olduğunu ve kalp şakrasının denetiminin kişinin kaderini etkileyebileceğini öne sürmüşlerdir.

Holografik Evren

EDGAR CAYCE de düşüncelerden somut nesnelere ya da maddenin daha ince bir biçimi olarak söz ediyordu, transa girdiği zamanlarda, hastalarına sürekli olarak kendi düşüncelerinin kendi kaderlerini

yaratmakta olduğunu anlatıyor, onlara "düşüncenin yaratıcı, inşa edici özelliği"nden söz ediyordu. Ona göre, düşünme süreci bir örümcek gibi sürekli ağ örmekte ve ağına sürekli eklemeler yapmaktaydı. Yaşamlarımızın her anında gelecekteki enerjimizi ve biçimimizi veren imgeler ve kalıplar yaratıyoruz, diyordu Cayce.

Paramahansa Yogananda insanlara, kendileri için diledikleri geleceği gözlerinde canlandırmalarını ve onu "yoğunlaşmış enerji" ile yüklemelerini öğütlüyordu. Onun söylediği gibi, "Konsantrasyon egzersizleri ve irade gücüyle uygulanan bir vizüalizasyon düşüncelerimizi materyalize edebilmemizi sağlar ve bunlar karşımıza yalnızca zihinsel alandaki rüyalar ya da vizyonlar değil, maddesel alemdeki deneyimler olarak da çıkar."

Gerçekten de bu gibi düşünceler geniş bir yelpaze içinde dağılmış bir dizi farklı kaynaktan yer almaktadır. Bu da, "biz ne düşünüyorsak, oyuz" demektir. "Düşüncelerimizle yarattığımız her şeyiz. Biz düşüncelerimizle dünyayı oluşturuyoruz." Hinduların, Hristiyanlık öncesi Brihadaranyaka Upanişadlarında, "İnsan eylemleriyle kendisini yaratır. İnsanın arzuları ne ise kaderi de odur," diye yazar. Ve dördüncü yüzyıl Yunan filozoflarından Lamblichus da şöyle demiştir: "Doğadaki her şey Kader tarafından kontrol edilmez, çünkü ruhun kendine özgü bir ilkesi vardır." "İsteyin, size verilecektir. Eğer imanınız varsa sizin için hiçbir şey olanaksız değildir," der İncil. Ve kabalistik bir kitap olan *On Üç Yapraklı Gül*'de Rabbi Steinsaltz, "Kişinin kaderi kendisinin yarattığı ve yaptığı şeylerle ilişkilidir," diye yazar.

Sonuç

SÖZÜN ÖZÜ, çok şey isteklerimizde ve onların netleştirilmesinde yatıyor. Neyi niçin isteyeceğimizi bilmek, bunun üzerinde düşünmek ilk adım olacaktır. Bu düşünce ve konsantrasyonla birlikte iç varlığımızdan gelen dürtüler ve önümüze gelen olaylar isteklerimizi teşhis etmemizde yardımcı olacaktır.

Daha sonra isteklerimizi kısa ve olumlu cümleler halinde formüle etmek ve onları bir resim haline getirmek çalışmaları vardır. Bu resme duygu yüklemek ve onu şimdi oluyor gibi düşünmek gerekecektir. Bu konuda *Mantol Çalışma Uygulamaları* (RM Yayınları) kitabına bakabilirsiniz. Demek ki isteklerin belirginleştirilmesi ve imajınasyonun kullanılması ile ve pozitif düşünce ile hem daha aktif bir zihin hem de duygu ve fizik hayat oluşur hem de yaşanan eprövrlerin tesir kalitesi değişir. Hiçbir çalışma ile birdenbire bir yere varılmaz. Ama sabır ve cehit ile daha önce sözünü ettiğimiz basamaklı yolu daha net bir sürekli bir çıkış haline çevirebilir, sahanlıklarda takılıp kalmayız, içine girdiğimiz durağanlıklardan çıkmak için bir gücün bizi itip-kakmasına fırsat kalmadan kendimiz uyanıp yürüyebiliriz.

Ayrıca daima yüksek bilgi ve düşüncelerle hemhal olmak, okumak, araştırmak yararlı olacaktır. Bu bilgileri her vesile ile

hayatın içine sokmak, varlığımızın üstün şuuruyla olan bağımızı bilerek evrenin, dünyanın ve çevremizdeki koşulların oluşmasında rolümüz ve payımız olduğu sorumluluğunu her an taşımak ve hissetmek gerekir. Eskilerin, mistiklerin “her an huzurda olmak” dedikleri duyguya sahip olan bir insan atalete girse de farkındalık melekesi gelişecek ve en kısa sürede yoluna devam edecektir.

Ayrıca şuurumuzda baskı yapan, şuuraltımızda kalmış motiflerin bulunması geçmişten gelen kalıntıların temizlenmesi de önemlidir. Bunlar için de imajınatif yollar denenebilir çünkü bu basınçlar bizi paralyze eder ve atıl hale getirir, isteklerimize konsantre olmak bu tesiri etkisiz kılsa da direkt bu doğrultuda çalışmak çok daha verimli olacaktır. Bu çalışmanın temelinde affetmek vardır. Geçmişe ait her şeyi, başkalarını ve kendimizi affetmeye dönük imajınasyonlar kullanılmalıdır. □

Etkinlikler

BİLYAYVAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 07 ŞUBAT İmgeler Düşünür mü? ..... A. Cemal GÜRSOY
- 14 ŞUBAT Sevginin Merkezi: Kalp ..... Burcu CEDETAŞ
- 21 ŞUBAT Kendi Gerçekliğine Teslim Olmak ..... Alpaslan CEBBAROĞLU
- 28 ŞUBAT İçsel Yolculuk ..... Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zariği Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 • Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 07 ŞUBAT Varlığın Birliği İlkesi ..... Ercüment KAYA
- 14 ŞUBAT Evrensel İnsan Kimdir ..... Günay YALÇIN
- 21 ŞUBAT Tekamül Realiteleri ..... Nihan ATAK
- 28 ŞUBAT Hayatı Nasıl Yaşamalıyız? ..... Seyhan OKAN

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 • email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 07 ŞUBAT Ölümüne Yakın Deneyimler ..... Gülfer ÜLGENTAY
- 21 ŞUBAT Rüyalarda ..... Gülbin KINACIGİL

Yer: Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacıbey Apt. No:6 K.5 D.10 Alsancak-İZMİR • Tel: (0232) 464 00 17 Faks: (0232) 422 72 12 e-mail: irader@superonline.com • www.irad.org

Derneğimiz etkinlikleri Integral Bütünsel Gelişim Merkezi salonunda devam etmektedir. Katılım ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00-17:00 saatleri arası 464 00 17 No'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Cumartesi günleri Kendini Bilme çalışmaları yapılmaktadır. Lütfen çalışmalara katılmak için kayıt yaptırınız.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29 e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bilyay 2011 Akademi 2012 Kendini bilmek..?

Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...

Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...

1950'de MTİA ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, boyutlardan arınmaya, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

BİLYAY Akademi'nin Kasım 2011'de başlayacak olan yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.

I. SEVİYE PROGRAMINDAN BAZI KONU BAŞLIKLARI

TEMEL RUHSALLIK BİLGİLERİ

- Ruhsal bilgilerin esasları
- Ruhsal bilgilerin genel tarihçesi ve gelişimi
- Ruhsal araştırmaların metodolojisi
- Astroloji, meditasyon, şifa teknikleri, radyestezi, akupunktur
- Yeni spiritüel tekniklerin ruhsal değerlendirmeleri (EFT, NLP, reiki, regresyon terapisi)
- Geleceğe ait öngörüler
- Sadıklar Planı, ruhsal tebliğlerin metodolojisi
- Ufoloji (varlıksal eşitlik sentezleri)
- İmajinasyon (Yeni Çağda fırsat mı, tehlike mi?)
- Felsefe, Antik Yunan, Orta Çağ, post modern felsefeler
- Semboller ve ezoterik anlamları
- Kuantum ve ruhsal sentezi
- Kendini bilmek
- Homeopati
- Nefes teknikleri
- Aile dizilimi
- İpnoterapi
- Psişik arkeoloji
- Ezoterik felsefeler
- Yaşam koçluğu
- Yoga
- Sanat ve ruhsallıkla örtüşen pratik uygulamalar
- Psikodrama
- Şamanik uygulamalar
- Parapsikoloji, DDA, rüya çalışmaları

Metapsisik Tetkikler ve
İlimi Araştırmalar Derneği

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı